

Den Europæiske Unions Tidende

L 195

Dansk udgave

Retsforskrifter

47. årgang

2. juni 2004

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

.....

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 845/2004/EF af 29. april 2004 om ændring af afgørelse nr. 163/2001/EF om iværksættelse af et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri (Media-uddannelse) (2001-2005) (EUT L 157 af 30.4.2004) 1
- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 846/2004/EF af 29. april 2004 om ændring af Rådets afgørelse 2000/821/EF om iværksættelse af et program til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner (Media Plus - Udvikling, distribution og markedsføring) (2001-2005) (EUT L 157 af 30.4.2004) 2
- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 847/2004 af 29. april 2004 om forhandling og gennemførelse af luftfartsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande (EUT L 157 af 30.4.2004) 3
- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 848/2004/EF af 29. april 2004 om fastlæggelse af et EF-handlingsprogram med henblik på at fremme organisationer, der er aktive på europæisk plan hvad angår ligestilling mellem mænd og kvinder (EUT L 157 af 30.4.2004) 7
- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/41/EF af 21. april 2004 om ophævelse af visse direktiver om levnedsmiddelhygiejne og sundhedsbetingelser for produktion og afsætning af visse animalske produkter til konsum og om ændring af Rådets direktiv 89/662/EØF og 92/118/EØF og Rådets afgørelse 95/408/EF (EUT L 157 af 30.4.2004) 12
- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157 af 30.4.2004) 16
- ★ Berigtigelse til Rådets direktiv 2004/74/EF af 29. april 2004 om ændring af direktiv 2003/96/EF hvad angår visse medlemsstaters mulighed for at anvende midlertidige afgiftsfritagelser eller -lempelser for energiprodukter og elektricitet (EUT L 157 af 30.4.2004) 26

★ Berigtigelse til Rådets direktiv 2004/75/EF af 29. april 2004 om ændring af direktiv 2003/96/EF hvad angår Cyperns mulighed for at anvende midlertidige afgiftsfritagelser eller -lempelser for energiprodukter og elektricitet (EUT L 157 af 30.4.2004)	31
★ Berigtigelse til Rådets direktiv 2004/76/EF af 29. april 2004 om ændring af direktiv 2003/49/EF, for så vidt angår visse medlemsstaters mulighed for at anvende overgangsperioder ved anvendelsen af en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EUT L 157 af 30.4.2004)	33
★ Berigtigelse til Rådets beslutning 2004/465/EF af 29. april 2004 om EF-tilskud til medlemsstaternes programmer for fiskerikontrol (EUT L 157 af 30.4.2004)	36
★ Berigtigelse til Rådets beslutning 2004/466/EF af 29. april 2004 om ændring af Den Fælles Håndbog med henblik på at indarbejde bestemmelser om målrettet grænsekontrol af ledsagede mindreårige (EUT L 157 af 30.4.2004)	44

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 845/2004/EF af 29. april 2004 om ændring af afgørelse nr. 163/2001/EF om iværksættelse af et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri (Media-uddannelse) (2001-2005)

(Den Europæiske Unions Tidende L 157 af 30. april 2004)

Afgørelse nr. 845/2004/EF læses således:

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 845/2004/EF af 29. april 2004**om ændring af afgørelse nr. 163/2001/EF om iværksættelse af et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri (Media-uddannelse) (2001-2005)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 150, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentet og Rådet iværksatte ved afgørelse nr. 163/2001/EF ⁽⁴⁾ Media-uddannelsesprogrammet for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri for perioden 1. januar 2001 til 31. december 2005.
- (2) Det er vigtigt at sikre kontinuiteten i fællesskabsstøtten til den audiovisuelle sektor i Europa med henblik på de mål, der er fastsat for Fællesskabet i traktatens artikel 150.
- (3) Det er ligeledes vigtigt, at Kommissionen senest den 31. december 2005 forelægger en fyldestgørende og

detaljeret evalueringsrapport om Media-uddannelsesprogrammet, således at lovgivningsmyndigheden har den fornødne tid til at behandle forslaget til et nyt Media-uddannelsesprogram, der efter planen skal iværksættes i 2007, og således at budgetmyndigheden kan vurdere nødvendigheden af en ny finansieringsramme —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Afgørelse nr. 163/2001/EF ændres således:

- 1) I artikel 1 ændres »31. december 2005« til »31. december 2006«.
- 2) I artikel 4, stk. 5, ændres »52 mio. EUR« til »59,4 mio. EUR« i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 786/2004/EF om tilpasning af referencebeløbene af hensyn til udvidelsen af Den Europæiske Union.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 29. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne
P. COX
Formand

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand

⁽¹⁾ EUT C 10 af 14.1.2004, s. 8.

⁽²⁾ EUT C 23 af 27.1.2004, s. 24.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 12.2.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 26.4.2004.

⁽⁴⁾ EFT L 26 af 27.1.2001, s. 1. Ændret ved afgørelse nr. 786/2004/EF (EUT L 135 af 30.4.2004, s. 7).

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 846/2004/EF af 29. april 2004 om ændring af Rådets afgørelse 2000/821/EF om iværksættelse af et program til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner (Media Plus - Udvikling, distribution og markedsføring) (2001-2005)

(Den Europæiske Unions Tidende L 157 af 30. april 2004)

Afgørelse nr. 846/2004/EF læses således:

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 846/2004/EF
af 29. april 2004
om ændring af Rådets afgørelse 2000/821/EF om iværksættelse af et program til fremme af
udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner
(Media Plus - Udvikling, distribution og markedsføring) (2001-2005)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE
UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 157, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet iværksatte ved afgørelse 2000/821/EF ⁽⁴⁾ Media Plus-programmet med henblik på at fremme udviklingen, distributionen og markedsføringen af europæiske audiovisuelle produktioner, for perioden 1. januar 2001 til 31. december 2005.
- (2) Det er vigtigt at sikre kontinuiteten i fællesskabsstøtten til den audiovisuelle sektor i Europa med henblik på de mål, der er fastsat for Fællesskabet i traktatens artikel 157.

- (3) Det er ligeledes vigtigt, at Kommissionen senest den 31. december 2005 forelægger en fyldestgørende og detaljeret evalueringsrapport om Media Plus-programmet, således at lovgivningsmyndigheden har den fornødne tid til at behandle forslaget til et nyt Media Plus-program, der efter planen skal iværksættes i 2007, og således at budgetmyndigheden kan vurdere nødvendigheden af en ny finansieringsramme —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Afgørelse 2000/821/EF ændres således:

- 1) I artikel 1, stk. 1, ændres »31. december 2005« til »31. december 2006«.
- 2) I artikel 5, stk. 2, ændres »350 mio. EUR« til »453,60 mio. EUR inkl. tilpasningen, af hensyn til udvidelsen, i forlængelse af revisionen af de finansielle overslag«.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 29. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne
P. COX
Formand

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand

⁽¹⁾ EUT C 10 af 14.1.2004, s. 8.

⁽²⁾ EUT C 23 af 27.1.2004, s. 24.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 12.2.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 26.4.2004.

⁽⁴⁾ EFT L 336 af 30.12.2000, s. 82.

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 847/2004 af 29. april 2004 om forhandling og gennemførelse af luftfartsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande

(Den Europæiske Unions Tidende L 157 af 30. april 2004)

Forordning (EF) nr. 847/2004 læses således:

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 847/2004
af 29. april 2004
om forhandling og gennemførelse af luftfartsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE
UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De internationale luftfartsforbindelser mellem medlemsstaterne og tredjelande har traditionelt været styret af bilaterale luftfartsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande, de dertil knyttede bilag og andre bilaterale eller multilaterale aftaler.
- (2) I henhold til domme fra De Europæiske Fællesskabers Domstol i sag C-466/98, C-467/98, C-468/98, C-469/98, C-471/98, C-472/98, C-475/98 og C-476/98 har Fællesskabet enekompetence med hensyn til forskellige aspekter af sådanne aftaler.
- (3) Domstolen har også fastslået, at EF-luftfartsselskaberne er omfattet af retten til frit at etablere sig inden for Fællesskabet, herunder retten til ikke-diskriminerende markedsadgang.

(4) Når det er klart, at indholdet af en aftale delvis hører under Fællesskabets kompetence og delvis under medlemsstaternes, er det afgørende at sikre et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne, både under forhandlings- og indgåelsesprocessen og under opfyldelsen af de indgåede forpligtelser. Denne forpligtelse til at samarbejde er en følge af kravet om enhed i Fællesskabets optræden udadtil. Fællesskabets institutioner og medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige skridt til at sikre det bedst mulige samarbejde i den forbindelse.

(5) Den samarbejdsprocedure mellem medlemsstaterne og Kommissionen, der indføres med denne forordning, bør ikke berøre kompetencefordelingen mellem Fællesskabet og medlemsstaterne i henhold til fællesskabsretten, således som denne fortolkes af Domstolen.

(6) Alle eksisterende bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tredjelande, der indeholder bestemmelser, som er i strid med fællesskabslovgivningen, bør ændres eller afløses af nye aftaler, som fuldt ud er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

(7) Uden at dette berører traktaten, særlig artikel 300, kan medlemsstater, der måtte ønske det, foretage ændringer i eksisterende aftaler og træffe foranstaltninger til gennemførelse heraf indtil det tidspunkt, hvor en aftale indgået af Fællesskabet træder i kraft.

(8) Det er vigtigt at sikre, at en medlemsstat, der fører forhandlinger, tager hensyn til fællesskabslovgivningen, bredere fællesskabsinteresser og igangværende fællesskabsforhandlinger.

(9) Hvis en medlemsstat ønsker at knytte luftfartsselskaber til forhandlingsprocessen, bør alle luftfartsselskaber, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, behandles lige.

⁽¹⁾ EUT C 234 af 30.9.2003, s. 21.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 2.9.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 5.12.2003 (EUT C 54 E af 2.3.2004, s. 33), Europa-Parlamentets holdning af 30.4.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.4.2004.

- (10) Ved etablering på en medlemsstats område forstås faktisk udøvelse af en luftfartsaktivitet gennem faste arrangementer. En sådan virksomheds retlige form, hvad enten den er en filial eller et datterselskab med status som juridisk person, bør ikke være af afgørende betydning i denne forbindelse. Et foretagende, der er etableret på flere medlemsstatsers område, som fastlagt i traktaten, bør for at undgå omgåelse af national lovgivning sikre sig, at hver enkel virksomhed opfylder de krav, der under overholdelse af fællesskabsretten måtte være fastsat i den nationale lovgivning, der finder anvendelse på dets aktiviteter.
- (11) For at sikre, at EF-luftfartsselskabers rettigheder ikke begrænses i urimelig grad, bør der ikke indføres nye ordninger i bilaterale luftfartsaftaler, hvis disse medfører nedsettelse af antallet af EF-luftfartsselskaber, der kan udpeges til at udføre flyvning på et givet marked.
- (12) Medlemsstaterne bør indføre ikke-diskriminerende og gennemskuelige procedurer til at fordele trafikrettigheder mellem EF-luftfartsselskaber. I forbindelse med anvendelsen af disse procedurer bør medlemsstaterne tage behørigt hensyn til behovet for at bevare kontinuiteten i flyvningerne.
- (13) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (14) Enhver medlemsstat kan påberåbe sig retten til fortrolighed i forbindelse med bestemmelserne i de bilaterale aftaler, den har indgået, og anmode Kommissionen om ikke at videregive oplysningerne til andre medlemsstater.
- (15) En ordning vedrørende udvidet samarbejde om anvendelsen af lufthavnen i Gibraltar blev vedtaget i London den 2. december 1987 af Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige i form af en fælles erklæring fra de to landes udenrigsministre. Denne ordning er endnu ikke iværksat.
- (16) Målene for denne forordning, nemlig koordinering af forhandlinger med tredjelande om indgåelse af luftfartsaftaler og nødvendigheden af at garantere en harmoniseret fremgangsmåde med hensyn til gennemførelsen og anvendelsen af aftalerne og verifikationen af deres overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af denne forordnings fællesskabsdimension bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anmeldelse til Kommissionen

1. En medlemsstat kan — uden at dette berører Fællesskabets og dets medlemsstatsers respektive kompetencer — indlede forhandlinger med et tredjeland om en ny luftfartsaftale eller ændring af en eksisterende aftale, dets bilag eller enhver anden dertil knyttet bilateral eller multilateral aftale, hvis indhold delvis falder ind under Fællesskabets kompetence, under forudsætning af:

— at alle relevante standardbestemmelser, der er udarbejdet og fastlagt i fællesskab mellem medlemsstaterne og Kommissionen, indgår i sådanne forhandlinger,

og

— at anmeldelsesproceduren i stk. 2, 3 og 4 overholdes.

Kommissionen indbydes, om nødvendigt, til at deltage som observatør i sådanne forhandlinger.

2. Hvis en medlemsstat har til hensigt at indlede sådanne forhandlinger, skal den skriftligt anmelde dette til Kommissionen. Denne anmeldelse skal omfatte en genpart af den gældende aftale, hvis en sådan findes, anden relevant dokumentation, og en angivelse af de bestemmelser, som vil blive behandlet under forhandlingen, formålene med forhandlingen, og enhver anden relevant oplysning. Kommissionen stiller anmeldelserne samt, efter anmodning, den ledsagende dokumentation til rådighed for andre medlemsstater, under overholdelse af fortrolighedskravene.

Oplysningerne fremsendes mindst en kalendermåned forud for det fastlagte tidspunkt for indledning af formelle forhandlinger med det pågældende tredjeland. Hvis de formelle forhandlinger på grund af ekstraordinære omstændigheder fastlægges med mindre end en måneds varsel, fremsender medlemsstaten oplysningerne så hurtigt som muligt.

3. Medlemsstaterne kan fremsætte bemærkninger til den medlemsstat, som har anmeldt sin hensigt om at indlede forhandlinger i overensstemmelse med stk. 2. Den berørte medlemsstat skal så vidt muligt tage hensyn til sådanne bemærkninger under forhandlingerne.

4. Hvis Kommissionen inden 15 arbejdsdage efter modtagelse af den anmeldelse, der er omhandlet i stk. 2, kommer til den konklusion, at forhandlingerne kan formodes at:

— være i strid med målene for igangværende fællesskabsforhandlinger med det pågældende tredjeland,

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

og/eller

— resultere i en aftale, der ikke er forenelig med fællesskabsretten

orienterer den medlemsstaten herom.

Artikel 2

Høring af interesserede parter og deltagelse i forhandlinger

Hvis luftfartsselskaberne eller andre berørte parter inddrages i de forhandlinger, der henvises til i artikel 1, skal medlemsstaterne sikre en ligelig behandling af alle EF-luftfartsselskaber, der er etableret på deres respektive områder, for hvilke traktaten gælder.

Artikel 3

Forbud mod indførelse af mere restriktive aftaler

En medlemsstat kan ikke med et tredjeland indgå nye aftaler, som reducerer antallet af EF-luftfartsselskaber, der i overensstemmelse med gældende aftaler kan udpeges til at udføre flyvning mellem dens område og tredjelandet, hverken med hensyn til hele lufttransportmarkedet mellem de to parter eller med hensyn til specifikke ruter mellem to byer.

Artikel 4

Indgåelse af aftaler

1. Efter undertegning af en aftale underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen om resultaterne af forhandlingerne sammen med al relevant dokumentation.

2. Hvis forhandlingerne har ført til en aftale, der inkorporerer de relevante standardbestemmelser, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, er medlemsstaten bemyndiget til at indgå aftalen.

3. Hvis forhandlingerne har ført til en aftale, der ikke inkorporerer de relevante standardbestemmelser, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, bemyndiges medlemsstaten, efter proceduren i artikel 7, stk. 2, til at indgå aftalen, forudsat at indgåelse af aftalen ikke er i strid med målsætningen for Fællesskabets fælles transportpolitik. Medlemsstaten kan midlertidigt anvende aftalen, mens den afventer udfaldet af proceduren.

4. Hvis Kommissionen aktivt forhandler med det samme tredjeland på grundlag af et landespecifikt mandat eller Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med tredjelande om at lade en fællesskabsaftale træde i stedet for visse bestemmelser i eksisterende bilaterale aftaler, kan den pågældende medlemsstat uanset stk. 2 og 3 efter proceduren i artikel 7, stk. 2, bemyndiges til midlertidigt at anvende og/eller indgå aftalen.

Artikel 5

Fordeling af trafikrettigheder

Hvis en medlemsstat indgår en aftale eller ændringer til en aftale eller dens bilag, som omfatter begrænsninger i anvendelsen af trafikrettigheder eller antallet af EF-luftfartsselskaber, der er berettiget til at blive udpeget til at drage fordel af trafikrettigheder, sikrer den pågældende medlemsstat, at trafikrettighederne fordeles blandt de berettigede EF-luftfartsselskaber på grundlag af en ikke-diskriminerende og gennemskuelig procedure.

Artikel 6

Offentliggørelse af procedurer

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om de procedurer, de påtænker at anvende med henblik på artikel 5 og, hvis det er relevant, artikel 2. Kommissionen sikrer, at disse procedurer offentliggøres til orientering i *Den Europæiske Unions Tidende* inden 8 uger efter modtagelsen heraf. Enhver ny procedure eller senere ændring af eksisterende procedurer skal meddeles til Kommissionen senest 8 uger, inden de træder i kraft, således at Kommissionen kan sikre, at de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* inden for denne otteugers periode.

Artikel 7

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til lufruter inden for Fællesskabet ⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 8

Fortrolige oplysninger

Ved anmeldelse til Kommissionen af forhandlinger og resultaterne heraf, som fastsat i artikel 1 og 4, angiver medlemsstaterne tydeligt over for Kommissionen, om nogle af de deri indeholdte oplysninger skal betragtes som fortrolige, og om de kan videregives til andre medlemsstater. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at enhver oplysning, der er angivet som værende fortrolig, behandles i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 240 af 24.8.1992, s. 8. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

*Artikel 9***Gibraltar**

1. Anvendelsen af denne forordning på Gibraltar lufthavn foregriber ikke henholdsvis Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges retlige holdning til deres uoverensstemmelse med hensyn til suveræniteten over det område, hvorpå lufthavnen er beliggende.

2. Anvendelsen af denne forordning på Gibraltar lufthavn suspenderes, indtil den ordning, der er fastlagt i den fælles erklæring

af 2. december 1987 fra udenrigsministrene for Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige, er iværksat. Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges regeringer underretter Rådet om datoen for denne iværksættelse.

*Artikel 10***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredivtedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 29. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne
P. COX
Formand

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 848/2004/EF af 29. april 2004 om fastlæggelse af et EF-handlingsprogram med henblik på at fremme organisationer, der er aktive på europæisk plan hvad angår ligestilling mellem mænd og kvinder

(Den Europæiske Unions Tidende L 157 af 30. april 2004)

Afgørelse nr. 848/2004/EF læses således:

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE NR. 848/2004/EF
af 29. april 2004**

om fastlæggelse af et EF-handlingsprogram med henblik på at fremme organisationer, der er aktive på europæisk plan hvad angår ligestilling mellem mænd og kvinder

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE
UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 13, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder er et grundlæggende princip i fællesskabsretten i henhold til traktatens artikel 2 og artikel 3, stk. 2, og i henhold til De Europæiske Fællesskabs Domstols retspraksis. I traktaten fastslås det, at ligestilling mellem mænd og kvinder er en særlig »opgave« og et mål for Fællesskabet, som pålægges aktivt at fremme denne ligestilling på alle områder af Fællesskabets indsats.

(2) I henhold til traktatens artikel 13, stk. 1, kan Rådet træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af bl.a. køn. Rådet skal ifølge artikel 13, stk. 2, træffe afgørelse efter proceduren i traktatens artikel 251, når det, uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, vedtager fællesskabstilskyndelsesforanstaltninger til støtte for medlemsstaternes aktioner med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af dette mål.

(3) Artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder forbyder enhver form for forskelsbehandling på grund af køn og artikel 23 fremhæver princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder på alle områder.

(4) Erfaringen med indsatsen på fællesskabsplan har vist, at fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder i praksis kræver en kombination af foranstaltninger, navnlig en kombination af retsakter og konkrete aktioner, der gensidigt forstærker hinanden.

(5) I Kommissionens hvidbog om nye styreformer i EU slås der til lyd for inddragelse af borgerne i udarbejdelsen og gennemførelsen af politikkerne, for inddragelse af civilsamfundet og organisationer i civilsamfundet samt for en mere effektiv og gennemsigtig høring af de interesserede parter.

(6) Den fjerde verdenskonference for kvinder, som blev afholdt i Beijing, vedtog den 15. september 1995 en erklæring og et handlingsprogram, hvori regeringerne, det internationale samfund og civilsamfundet opfordres til at træffe strategiske foranstaltninger med henblik på at udrydde forskelsbehandling af kvinder samt enhver hindring for ligestilling mellem mænd og kvinder.

(7) Ved Rådets beslutning 2001/51/EF ⁽³⁾ blev der vedtaget et EF-handlingsprogram vedrørende fællesskabsstrategien for ligestilling mellem mænd og kvinder, som skal suppleres med støtteaktioner på de berørte områder.

(8) På budgetpost A-3037 (nr. ABB 040501) og A-3046 (nr. ABB 040503) i Den Europæiske Unions almindelige budget for 2003 og for de foregående år er der afsat midler til at støtte Den Europæiske Kvindelobby og kvindeorganisationer, der arbejder for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 30.3.2004, s. 115.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20.11.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 6.2.2004 (EUT C 95 E af 20.4.2004, s. 1) og Europa-Parlamentets holdning af 30.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.4.2004.

⁽³⁾ EFT L 17 af 19.1.2001, s. 22.

- (9) Ifølge Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾, i det følgende benævnt »finansforordningen«, skal der vedtages en basisretsakt for eksisterende støtteforanstaltninger, som er på linje med forordningens bestemmelser.
- (10) En række organisationers aktiviteter er med til at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder, navnlig i forbindelse med fællesskabsaktioner, som specifikt er rettet mod kvinder.
- (11) Især Den Europæiske Kvindelobby, som omfatter de fleste af kvindeorganisationerne i de femten medlemsstater og tæller over tre tusind medlemmer, spiller en vigtig rolle med hensyn til at fremme, overvåge og formidle fællesskabsaktioner rettet mod kvinder med henblik på at gennemføre ligestilling mellem mænd og kvinder. Dens arbejde er af almen europæisk interesse.
- (12) Der bør følgelig vedtages et struktureret program med henblik på at yde finansiel støtte til sådanne organisationer i form af driftstilskud til aktiviteter, hvis sigte er af generel europæisk interesse på ligestillingsområdet, eller hvis mål indgår i EU-politikken på dette område, og i form af tilskud til visse aktioner.
- (13) Dette program har en omfattende geografisk dækning, idet tiltrædelsestraktaten blev undertegnet den 16. april 2003, og der i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen) er fastsat bestemmelser om et udvidet samarbejde på ligestillingsområdet mellem Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne på den ene side og landene i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) på den anden side. EØS-aftalen fastlægger procedurerne for, hvordan de EFTA-lande, der er med i EØS, kan deltage i fællesskabsprogrammerne på dette område. Derudover bør Rumænien og Bulgarien kunne deltage i programmet på de betingelser, der er fastsat i Europaafalterne, i tillægsprotokollerne hertil og i de respektive associeringsråds afgørelser. Det samme gælder Tyrkiet på grundlag af betingelserne i rammeaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Tyrkiet om de generelle principper for Republikken Tyrkiets deltagelse i Fællesskabets programmer ⁽²⁾.
- (14) Der bør tages hensyn til den specifikke karakter af de organisationer, der er aktive på europæisk plan på ligestillingsområdet, ved fastlæggelsen af procedurerne for tildeling af en sådan støtte.

- (15) I denne afgørelse fastsættes der for hele programmets varighed en finansieringsramme, der som omhandlet i punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽³⁾ udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden inden for rammerne af den årlige budgetprocedure.
- (16) I henhold til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring af 24. november 2003 om basisretsakter vedrørende tilskud kan der i dette program undtagelsesvis fastsættes overgangsbestemmelser vedrørende tilskudsberettigelsesperioden —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Programmets formål

1. Ved denne afgørelse fastlægges et EF-handlingsprogram (i det følgende benævnt »programmet«) til fremme af organisationer, der er aktive på europæisk plan på ligestillingsområdet.
2. Programmets generelle formål er at støtte aktiviteter iværksat af sådanne organisationer, som har et løbende arbejdsprogram eller forestår specifikke aktioner, der fremmer et mål af almen europæisk interesse på ligestillingsområdet eller et mål, der indgår i Den Europæiske Unions politik på dette område.
3. Programmet løber fra den 1. januar 2004 til den 31. december 2005.

Artikel 2

Deltagelse i programmet

1. For at være berettiget til tilskud, skal en organisation, der er aktiv på europæisk plan på ligestillingsområdet, overholde bestemmelserne i bilaget, og dens aktiviteter skal:
 - a) bidrage til udviklingen og gennemførelsen af fællesskabsaktioner med henblik på at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder
 - b) være i overensstemmelse med grundprincipperne for Fællesskabets indsats på ligestillingsområdet, og den lovgivning, der finder anvendelse herpå
 - c) indeholde mulighed for tværnationalt samarbejde.
2. Den pågældende organisation skal have været retligt etableret i mere end et år, enten som selvstændig organisation eller som del af forskellige samordnede foreninger.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.⁽²⁾ EFT L 61 af 2.3.2002, s. 29.⁽³⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2003/429/EF (EUT L 147 af 14.6.2003, s. 25).

Artikel 3

Deltagelse af tredjelande

Ud over organisationer etableret i medlemsstaterne er programmet åbent for deltagelse af organisationer, der er aktive på europæisk plan på ligestillingsområdet, etableret i:

- a) de tiltrædende stater, der undertegnede tiltrædelsestraktaten den 16. april 2003
- b) EFTA-/EØS-landene i overensstemmelse med betingelserne i EØS-aftalen
- c) Rumænien og Bulgarien i overensstemmelse med de betingelser, der fastsættes i overensstemmelse med Europaaftalerne, tillægsprotokollerne dertil og de respektive associeringsråds afgørelser
- d) Tyrkiet i henhold til de betingelser, der fastsættes i overensstemmelse med rammeaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Tyrkiet om de generelle principper for Republikken Tyrkiets deltagelse i Fællesskabets programmer

Artikel 4

Udvælgelse af tilskudsmodtagere

1. Driftstilskud ydes direkte til de modtagere, der nævnt i punkt 2.1 i bilaget.
2. Ved ydelse af et driftstilskud på grundlag af et løbende arbejdsprogram eller et tilskud med henblik på en specifik aktion til en organisation, der forfølger et mål af almen europæisk interesse, som indgår i Den Europæiske Unions politik på ligestillingsområdet, skal de generelle kriterier, der er anført i bilaget, være opfyldt. Udvælgelsen af organisationer, der er berettigede til at modtage tilskud i henhold til bilagets punkt 2.2 og 2.3, foretages på grundlag af indkaldelse af forslag.

Artikel 5

Ydelse af tilskuddet

1. Driftstilskud, der ydes i henhold til bilagets punkt 2.1 og 2.2 til organisationer, der er aktive på europæisk plan på ligestillingsområdet, må højst finansiere 80 % af den pågældende organisations samlede tilskudsberettigede udgifter for det kalenderår, der ydes tilskud til.
2. I medfør af artikel 113, stk. 2, i finansforordningen fraviges princippet om gradvis nedtrapning af tilskud, der ydes i forbindelse med programmet, som følge af egenarten af de organisationer, der er omfattet af denne afgørelse.

Artikel 6

Finansielle bestemmelser

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet er for perioden 2004-2005 fastlagt til 2,2 mio. EUR.
2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Artikel 7

Overgangsbestemmelser

For tilskud i 2004 kan tilskudsberettigelsesperioden begynde den 1. januar 2004, forudsat at udgifterne ikke ligger forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud eller forud for begyndelsen af modtagerens regnskabsår.

I 2004 kan der gøres en undtagelse for modtagere, hvis regnskabsår starter før den 1. marts, i forbindelse med kravet om, at der skal være underskrevet en aftale senest fire måneder efter begyndelsen af modtagerens regnskabsår, jf. finansforordningens artikel 112, stk. 2. I så tilfælde skal aftalen om driftstilskud underskrives senest den 30. juni 2004.

Artikel 8

Opfølgning og evaluering

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2006 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om virkeliggørelsen af målene for programmet. Rapporten tager udgangspunkt i de resultater, som tilskudsmodtagerne har opnået, og vurderer især, med hvor stor effektivitet tilskudsmodtagerne har virkeliggjort de mål, der er fastsat i artikel 1 og i bilaget.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2004.

Udfærdiget i Strasbourg, den 29. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne
P. COX
Formand

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand

BILAG

1. Aktiviteter, til hvilke der ydes tilskud

Det generelle formål, jf. artikel 1, er at styrke og effektivisere Fællesskabets indsats på ligestillingsområdet ved at yde finansiel støtte til organisationer, der er aktive på europæisk plan på ligestillingsområdet, herunder Den Europæiske Kvindelobby.

1.1. Til de aktiviteter, der kan bidrage til at styrke og effektivisere Fællesskabets indsats, iværksat af organisationer, der er aktive på ligestillingsområdet, hører bl.a. følgende:

- repræsentation af de interesserede parter på fællesskabsplan
- oplysningsarbejde med det formål at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder navnlig ved hjælp af undersøgelser, kampagner og seminarer
- formidling af oplysninger om Fællesskabets indsats på ligestillingsområdet
- aktioner med henblik på bl.a. at gøre det lettere at forlige arbejds- og familieliv, fremme kvinders deltagelse i beslutningsprocessen, bekæmpe vold mod kvinder samt bekæmpe stereotype forestillinger om kønnene og forskelsbehandling på arbejdspladsen
- foranstaltninger med henblik på at fremme samarbejdet med kvindeorganisationer i tredjelande og bevidstgøre om kvindernes stilling på verdensplan.

1.2. Aktiviteter iværksat af Den Europæiske Kvindelobby med henblik på repræsentations- og koordineringsopgaver for ikke-statslige kvindeorganisationer og fungere som informationskontor om kvinders forhold for EU-institutionerne og ikke-statslige organisationer, omfatter bl.a. følgende:

- opfølgning af Beijing-handlingsplanen (FN)
- bidrag til forbedring af fællesskabslovgivningen om ligestilling mellem mænd og kvinder og til integration af kønsaspektet på alle politikområder
- deltagelse i møder og konferencer om ligestilling
- aktioner med henblik på at sikre, at kvinders interesser og synspunkter inddrages i nationale og europæiske politikker, navnlig ved at opfordre kvinder til at deltage i beslutningsprocessen
- fremme af ligestillingen mellem mænd og kvinder i forbindelse med udvidelsen af EU og udvikling af samarbejdet med kvindeorganisationer i de tiltrædende medlemsstater.

2. Gennemførelse af de aktiviteter, der ydes tilskud til

De aktiviteter, som iværksættes af organisationer, der er berettigede til at modtage EF-tilskud i henhold til programmet, hører ind under et af følgende emneområder:

2.1. Emneområde 1: Løbende aktiviteter i Den Europæiske Kvindelobby, hvis medlemmer bl.a. er kvindeorganisationer i medlemsstaterne, idet følgende principper overholdes:

- den udvælger på uafhængig vis sine medlemmer
- den handler selvstændigt i tilrettelæggelsen af sine aktiviteter i overensstemmelse med punkt 1.2.

- 2.2. **Emneområde 2:** Løbende aktiviteter iværksat af en organisation, der forfølger et mål af almen europæisk interesse på ligestillingsområdet eller et mål, der indgår i Den Europæiske Unions politik på dette område.

I henhold til artikel 2 drejer det sig om organisationer, der arbejder uden fortjeneste for øje, og som udelukkende arbejder for ligestilling mellem mænd og kvinder, eller organisationer med et bredere sigte, som for en del af sine aktiviteter vedkommende udelukkende arbejder for ligestilling mellem mænd og kvinder.

Der kan ydes et årligt driftstilskud til gennemførelsen af en sådan organisations løbende arbejdsprogram.

- 2.3. **Emneområde 3:** Specifikke aktioner iværksat af en organisation, der forfølger et mål af almen europæisk interesse på ligestillingsområdet eller et mål, der indgår i Den Europæiske Unions politik på dette område.

3. Udvalgelse af tilskudsmodtagere

- 3.1. Der kan ydes driftstilskud direkte til Den Europæiske Kvindelobby i henhold til programmets emneområde 1, når et passende arbejdsprogram og budget er godkendt.
- 3.2. Organisationer, der er berettigede til at modtage et driftstilskud i henhold til programmets emneområde 2, udvælges på grundlag af indkaldelse af forslag.
- 3.3. Organisationer, der er berettigede til at modtage et tilskud til en specifik aktion i henhold til programmets emneområde 3, udvælges på grundlag af indkaldelse af forslag.

4. Kontrol og revision

- 4.1. Modtageren af et driftstilskud stiller al dokumentation for udgifter, der er afholdt i løbet af det år, hvor tilskuddet blev ydet, til rådighed for Kommissionen, herunder reviderede årsregnskaber, i fem år fra den sidste udbetaling. Tilskudsmodtageren sørger for, at dokumentation, der eventuelt befinder sig hos partnere eller medlemmer af organisationer, stilles til rådighed for Kommissionen.
- 4.2. Kommissionen kan foranstalte revision af anvendelsen af tilskuddet enten direkte gennem egne ansatte eller via et andet kvalificeret eksternt organ efter Rådets valg. Denne revision kan foretages i hele tilskudsafalens løbetid og i en periode på fem år fra dagen for betalingen af tilskuddets saldo. Resultaterne af revisionen kan i givet fald føre til, at Kommissionen beslutter at kræve tilskuddet tilbagebetalt.
- 4.3. Kommissionens ansatte og eksterne personer med bemyndigelse fra Kommissionen, skal have passende adgang til navnlig tilskudsmodtagerens kontorlokaler og til alle de oplysninger, herunder elektroniske oplysninger, der er nødvendige for at udføre disse kontroller.
- 4.4. Revisionsretten og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har samme rettigheder som Kommissionen navnlig med hensyn til adgang.
- 4.5. For at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder bemyndiges Kommissionen til i overensstemmelse med Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽¹⁾ at foretage kontrol og inspektion på stedet i forbindelse med programmet. Hvis det er nødvendigt, foretager Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) en undersøgelse, der gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/41/EF af 21. april 2004 om ophævelse af visse direktiver om levnedsmiddelhygiejne og sundhedsbetingelser for produktion og afsætning af visse animalske produkter til konsum og om ændring af Rådets direktiv 89/662/EØF og 92/118/EØF og Rådets afgørelse 95/408/EF

(Den Europæiske Unions Tidende L 157 af 30. april 2004)

Direktiv 2004/41/EF læses således:

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/41/EF
af 21. april 2004**

om ophævelse af visse direktiver om levnedsmiddelhygiejne og sundhedsbetingelser for produktion og afsætning af visse animalske produkter til konsum og om ændring af Rådets direktiv 89/662/EØF og 92/118/EØF og Rådets afgørelse 95/408/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE
UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 37 og 95 samt artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Flere direktiver fastlægger dyresundheds- og folkesundhedsbestemmelser for produktion og afsætning af animalske produkter.

(2) Følgende retsakter indeholder nye bestemmelser om ændring og ajourføring af disse direktiver:

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne ⁽⁴⁾

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer ⁽⁴⁾

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum ⁽⁴⁾,

og

— Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelserne for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum ⁽⁵⁾.

(3) De tidligere direktiver bør derfor ophæves. Da forordning (EF) nr. 852/2004 om fødevarerhygiejne fastsætter, at Rådets direktiv 93/43/EØF af 14. juni 1993 om levnedsmiddelhygiejne ⁽⁶⁾ ophæves, ophæver dette direktiv kun direktiver om animalske produkter.

(4) Bestemmelserne i Rådets direktiv 72/462/EØF ⁽⁷⁾ bør fortsat kun gælde ved indførsel af levende dyr, idet de nye hygiejneregler og direktiv 2002/99/EF træder i stedet for dets regler om fersk kød og kødprodukter.

(5) Det er imidlertid nødvendigt at fastsætte, at visse gennemførelsesbestemmelser fortsat skal være gældende, indtil de nødvendige foranstaltninger er truffet under de nye retlige rammer.

⁽¹⁾ EFT C 365 E af 19.12.2000, s. 132.

⁽²⁾ EFT C 155 af 29.5.2001, s. 39.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af den 3.6.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 27.10.2003 (EUT C 48 E af 24.2.2004, s. 131) og Europa-Parlamentets holdning af 30.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EUT L 139 af 30.4.2004.

⁽⁵⁾ EFT L 18 af 23.1.2003, s. 11.

⁽⁶⁾ EFT L 175 af 19.7.1993, s. 1.

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød fra tredjelande (EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28). Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

- (6) Ændringer af Rådets direktiv 89/662/EØF ⁽¹⁾ og 92/118/EØF ⁽²⁾ og af Rådets beslutning 95/408/EF ⁽³⁾ er også nødvendige for at tage hensyn til omarbejdelsen —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved »relevant dato« den dato, fra hvilken forordning (EF) nr. 852/2004, nr. 853/2004 og nr. 854/2004 finder anvendelse.

Artikel 2

Følgende direktiver ophæves med virkning fra den relevante dato:

- 1) Rådets direktiv 64/433/EØF af 26. juni 1964 om sundhedsmæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fællesskabet ⁽⁴⁾
- 2) Rådets direktiv 71/118/EØF af 15. februar 1971 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fjerkrækød ⁽⁵⁾
- 3) Rådets direktiv 72/461/EØF af 12. december 1972 om veterinærpolitimæssige problemer vedrørende handel med fersk kød inden for Fællesskabet ⁽⁶⁾
- 4) Rådets direktiv 77/96/EØF af 21. december 1976 om trikinundersøgelse i forbindelse med indførsel af fersk kød af tamsvin fra tredjelande ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked (EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF (EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49). Senest ændret ved Kommissionens afgørelse 2003/42/EF (EFT L 13 af 18.1.2003, s. 24).

⁽³⁾ Rådets beslutning 95/408/EF af 22. juni 1995 om betingelserne for opstilling i en overgangsperiode af midlertidige lister over tredjelandsvirksomheder, hvorfra medlemsstaterne kan indføre visse animalske produkter, fiskerivarer og levende toskallede bløddyr (EFT L 243 af 11.10.1995, s. 17). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003.

⁽⁴⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012/64. Senest ændret ved direktiv 95/23/EF (EFT L 243 af 11.10.1995, s. 7).

⁽⁵⁾ EFT L 55 af 8.3.1971, s. 23. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003.

⁽⁶⁾ EFT L 302 af 31.12.1972, s. 24. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003.

⁽⁷⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 67. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003.

- 5) Rådets direktiv 77/99/EØF af 21. december 1976 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med kødprodukter inden for Fællesskabet ⁽⁸⁾

- 6) Rådets direktiv 80/215/EØF af 22. januar 1980 om veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med samhandelen med kødprodukter inden for Fællesskabet ⁽⁹⁾

- 7) Kommissionens direktiv 89/362/EØF af 26. maj 1989 om almindelige hygiejnebestemmelser for mælkeproduktionsbedrifter ⁽¹⁰⁾

- 8) Rådets direktiv 89/437/EØF af 20. juni 1989 om hygiejne- og sundhedsproblemer i forbindelse med produktion og afsætning af ægprodukter ⁽¹¹⁾

- 9) Rådets direktiv 91/492/EØF af 15. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af levende toskallede bløddyr ⁽¹²⁾

- 10) Rådets direktiv 91/493/EØF af 22. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer ⁽¹³⁾

- 11) Rådets direktiv 91/494/EØF af 26. juni 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for handel inden for Fællesskabet med fersk fjerkrækød og for indførsel heraf fra tredjelande ⁽¹⁴⁾

- 12) Rådets direktiv 91/495/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og afsætning af kaninkød og kød af opdrættet vildt ⁽¹⁵⁾

- 13) Rådets direktiv 92/45/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med nedlægning af vildtlevende vildt og afsætning af kød heraf ⁽¹⁶⁾

⁽⁸⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 85. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003.

⁽⁹⁾ EFT L 47 af 21.2.1980, s. 4. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003.

⁽¹⁰⁾ EFT L 156 af 8.6.1989, s. 30.

⁽¹¹⁾ EFT L 212 af 22.7.1989, s. 87. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003.

⁽¹²⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003.

⁽¹³⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 15. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003.

⁽¹⁴⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 35. Senest ændret ved direktiv 1999/89/EF (EFT L 300 af 23.11.1999, s. 17).

⁽¹⁵⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 41. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003.

⁽¹⁶⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 35. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003.

- 14) Rådets direktiv 92/46/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsbestemmelser for produktion og afsætning af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebaserede produkter ⁽¹⁾
- 15) Rådets direktiv 92/48/EØF af 16. juni 1992 om fastsættelse af minimumshygiejneregler for fiskerivarer fremstillet om bord på visse fartøjer i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), i direktiv 91/493/EØF ⁽²⁾,
- og
- 16) Rådets direktiv 94/65/EF af 14. december 1994 om krav til fremstilling og afsætning af hakket kød og tilberedt kød ⁽³⁾.

Artikel 3

Direktiv 92/118/EØF ændres som følger med virkning fra den relevante dato:

- 1) alle henvisninger til »bilag I og II« ændres til henvisninger til »bilag I«
- 2) i artikel 4, stk. 1, udgår ordene »samt i bilag II for så vidt angår den offentlige sundhed«,
- og
- 3) bilag II ophæves.

Artikel 4

1. Med virkning fra den relevante dato betragtes henvisninger til direktiverne omhandlet i artikel 2 eller til bilag II til direktiv 92/118/EØF som henvisninger til henholdsvis:

- a) forordning (EF) nr. 853/2004
- b) forordning (EF) nr. 854/2004,
- eller
- c) direktiv 2002/99/EF.

2. Indtil vedtagelsen af mikrobiologiske kriterier og temperaturkontrolbestemmelser i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 852/2004 finder sådanne kriterier eller bestemmelser i direktiverne i artikel 2 eller i bilag II til direktiv 92/118/EØF, eller gennemførelsesbestemmelserne hertil, fortsat anvendelse.

3. Indtil vedtagelsen af de nødvendige bestemmelser på grundlag af forordning (EF) nr. 852/2004, nr. 853/2004, nr. 854/2004 og direktiv 2002/99/EF, finder følgende retsakter fortsat tilsvarende anvendelse:

- a) gennemførelsesbestemmelser vedtaget på grundlag af direktiverne som omhandlet i artikel 2
- b) gennemførelsesbestemmelser vedtaget på grundlag af bilag II til direktiv 92/118/EØF, bortset fra beslutning 94/371/EF ⁽⁴⁾
- c) gennemførelsesbestemmelser vedtaget på grundlag af direktiv 72/462/EØF,
- og
- d) midlertidige lister over tredjelande og tredjelandsvirksomheder opstillet i overensstemmelse med beslutning 95/408/EF.

Artikel 5

1. Fra den 1. januar 2005 gælder dyresundhedsreglerne i direktiv 72/462/EØF fortsat kun i forbindelse med indførsel af levende dyr.

2. Fra den relevante dato gælder direktiv 72/462/EØF kun i forbindelse med indførsel af levende dyr.

Artikel 6

Direktiv 89/662/EØF ændres som følger med virkning fra den relevante dato:

1) Henvisningerne:

- a) i artikel 1 til »produkter af animalsk oprindelse, der er omfattet af de i bilag A anførte direktiver«,

og

- b) i artikel 4, stk. 1, til »de produkter, der er fremstillet i overensstemmelse med de i bilag A nævnte direktiver«

ændres til »animalske produkter, der er omfattet af retsakterne i bilag A«.

⁽¹⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003.

⁽²⁾ EFT L 187 af 7.7.1992, s. 41.

⁽³⁾ EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003.

⁽⁴⁾ EFT L 168 af 2.7.1994, s. 34.

2) Bilag A affattes således:

»BILAG A

KAPITEL I

Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelserne for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum (*).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (**).

KAPITEL II

Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, til direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF (***).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum (****).

(*) EFT L 18 af 23.1.2003, s. 11.

(**) EUT L 139 af 30.4.2004.

(***) EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 2003/42/EF (EFT L 13 af 18.1.2003, s. 24).

(****) EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 808/2003 (EUT L 117 af 13.5.2003, s. 1).«

Artikel 7

Artikel 9 i beslutning 95/408/EF affattes med virkning fra dette direktivs ikrafttræden således:

»Artikel 9

Denne beslutning anvendes indtil den »relevante dato«, som fastlagt i artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/41/EF af 21. april 2004 om ophævelse af visse direktiver om levnedsmiddelhygiejne og sundhedsbetingelser for produktion og afsætning af visse animalske produkter til konsum (*).

(*) EUT L 157 af 30.4.2004.»

Artikel 8

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest på den relevante dato. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, skal de ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 9

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne
P. COX
Formand

På Rådets vegne
D. ROCHE
Formand

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder

(Den Europæiske Unions Tidende L 157 af 30. april 2004)

Direktiv 2004/48/EF læses således:

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/48/EF
af 29. april 2004
om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder
(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Virkeliggørelsen af det indre marked forudsætter ophævelse af restriktioner for den frie bevægelighed og forbud mod konkurrenceforvridning, og at der samtidig skabes et gunstigt miljø for innovation og investeringer. I den forbindelse er beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret en væsentlig faktor for et velfungerende indre marked. Beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret er vigtig ikke kun for at fremme innovation og kreativitet, men også for at forbedre beskæftigelsen og konkurrenceevnen.

(2) Beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret bør sikre, at opfindere og produktudviklere kan skaffe sig en rimelig indtægt af deres opfindelser eller frembringelser. Den bør desuden danne grundlag for den videst mulige udbredelse af værker, idéer og ny viden. Samtidig bør den ikke være til hinder for ytringsfriheden, den frie bevægelighed for information eller beskyttelsen af personoplysninger, bl.a. på internettet.

(3) Uden effektive midler til at sikre håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder mindskes interessen imidlertid for innovation og kreativitet, og investeringerne vil falde. Det er derfor nødvendigt at sikre, at de materielle regler om intellektuel ejendomsret, der i dag i høj grad henhører under den gældende fællesskabsret, reelt anvendes i Fællesskabet. I den henseende er midlerne til at sikre håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder afgørende for et velfungerende indre marked.

(4) I international sammenhæng er alle medlemsstaterne samt Fællesskabet, for så vidt angår de områder, der hører under dets kompetence, bundet af aftalen om handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder (»TRIPs-aftalen«), der ved Rådets beslutning 94/800/EF ⁽³⁾ blev godkendt inden for rammerne af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi.

(5) TRIPs-aftalen indeholder bl.a. bestemmelser om midler til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, der udgør fælles, internationalt gældende regler, som anvendes i alle medlemsstater. Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes internationale forpligtelser, herunder deres forpligtelser i henhold til TRIPs-aftalen.

(6) Der findes herudover internationale konventioner, som alle medlemsstaterne har tiltrådt, og som også indeholder bestemmelser om midler til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Det gælder bl.a. Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret, Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker og Romkonventionen om beskyttelse af udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer samt radio- og fjernsynsforetagender.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 5.2.2004, s. 15.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 9.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets afgørelse af 26.4.2004.

⁽³⁾ EFT L 336, af 23.12.1994, s. 1.

- (7) De høringer, som Kommissionen har foretaget vedrørende dette spørgsmål, viser, at der til trods for TRIPs-aftalen stadig er store forskelle medlemsstaterne imellem med hensyn til midlerne til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Det varierer således betydeligt fra den ene medlemsstat til den anden, hvilke regler der gælder for de foreløbige foranstaltninger, der bl.a. træffes for at sikre bevismateriale, for udmåling af erstatning, og for behandling af sager med påstand om at bringe krænkelse af den intellektuelle ejendomsret til ophør. I visse medlemsstater findes der ikke foranstaltninger, procedurer og retsmidler som f.eks. retten til information og tilbagekaldelse for den krænkende parts regning af de omtvistede varer, der er bragt i handelen.
- (8) Forskellene mellem medlemsstaternes ordninger for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er til hinder for et velfungerende indre marked og gør det umuligt at sikre, at intellektuelle ejendomsrettigheder nyder ensartet beskyttelse på hele Fællesskabets område. Denne situation fremmer ikke den frie bevægelighed i det indre marked eller skaber et klima til fremme af sund konkurrence mellem virksomhederne.
- (9) De nuværende forskelle svækker ligeledes de materielle regler om intellektuel ejendomsret og splitter det indre marked på dette område. Det medfører, at erhvervslivet mister tilliden til det indre marked, og dermed at investeringerne i innovation og kreativitet falder. Krænkelserne af intellektuelle ejendomsrettigheder synes i stigende grad at have forbindelser til den organiserede kriminalitet. Udviklingen i brugen af internettet har skabt mulighed for øjeblikkelig global udbredelse af piratkopier. Effektiv håndhævelse af de materielle bestemmelser om intellektuel ejendomsret, bør sikres ved en specifik fællesskabsaktion. Indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger på dette område er således en væsentlig forudsætning for, at det indre marked fungerer tilfredsstillende.
- (10) Formålet med dette direktiv er indbyrdes at tilnærme lovgivningerne med henblik på at sikre et højt, ækvivalent og ensartet beskyttelsesniveau i det indre marked.
- (11) Dette direktiv har ikke til formål at fastsætte harmoniserede regler for retsligt samarbejde, for retternes kompetence, for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, eller at behandle spørgsmålet om, hvilken lov der skal finde anvendelse. Disse områder er omfattet af generelle bestemmelser i fællesskabsretsakter, der i princippet også finder anvendelse på den intellektuelle ejendomsret.
- (12) Dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen af konkurrencereglerne, særlig traktatens artikel 81 og 82. Foranstaltningerne i dette direktiv bør ikke anvendes til uretmæssigt at begrænse konkurrencen på en måde, der er i strid med traktaten.
- (13) Det er nødvendigt at fastlægge så bredt et anvendelsesområde for dette direktiv som muligt for at dække alle de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af fællesskabsbestemmelserne på dette område og/eller af de berørte medlemsstaters lovgivning. Dette er dog ikke til hinder for, at medlemsstaterne, hvis de ønsker det, af hensyn til nationale behov kan udvide bestemmelserne i dette direktiv til at omfatte illoyal konkurrence, herunder piratkopiering og tilsvarende aktiviteter.
- (14) Foranstaltningerne i artikel 6, stk. 2, artikel 8, stk. 1 og artikel 9, stk. 2, skal kun være obligatoriske i forbindelse med handlinger, der udføres i kommerciel målestok. Dette berører ikke medlemsstaternes mulighed for at anvende foranstaltningerne også i forbindelse med andre handlinger. Handlinger, der udføres i kommerciel målestok, er handlinger, der udføres med henblik på direkte eller indirekte økonomisk eller kommerciel gevinst; dette udelukker normalt handlinger, der udføres af slutforbrugerne, når de handler i god tro.
- (15) Dette direktiv bør ikke berøre de materielle regler om intellektuel ejendomsret, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ⁽³⁾.
- (16) Bestemmelserne i dette direktiv bør ikke berøre de særlige bestemmelser til håndhævelse af rettigheder og vedrørende undtagelser inden for ophavsret og beslægtede rettigheder, der er fastsat i fællesskabsinstrumenter, herunder især sådanne bestemmelser i Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer ⁽⁴⁾ eller i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet ⁽⁵⁾.
- (17) De foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der fastlægges i dette direktiv, bør i hvert enkelt tilfælde fastsættes på en sådan måde, at der tages behørigt hensyn til det pågældende tilfældes specifikke karakteristika, herunder de særlige egenskaber ved den enkelte intellektuelle ejendomsret, og, når det er relevant, til krænkelsens forsætlige eller ikke-forsætlige karakter.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 122 af 17.5.1991, s. 42. Ændret ved direktiv 93/98/EØF (EFT L 290 af 24.11.1993, s. 9).

⁽⁵⁾ EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10.

- (18) Disse foranstaltninger, procedurer og retsmidler bør kunne kræves anvendt ikke kun af rettighedshaverne, men også af personer, der i det omfang det er muligt efter og i overensstemmelse med den relevante lovgivning, har en direkte interesse og søgsmålsret, hvilket kan indbefatte faglige organisationer, der skal varetage forvaltningen af rettighederne eller forsvare de kollektive og individuelle interesser, de repræsenterer.
- (19) Da ophavsretten gælder fra det øjeblik, et værk er skabt, og ikke forudsætter formel registrering, er det hensigtsmæssigt at følge reglen i Bernerkonventionens artikel 15, hvori der fastsættes en formodning for, at ophavsmanden til et litterært eller kunstnerisk værk er den, hvis navn er anført på værket. En tilsvarende formodning bør gælde for indehaverne af beslægtede rettigheder, da det ofte er indehaveren af en beslægtet ret, som f.eks. en fonogramproducent, der vil forsøge at forsvare rettighederne og bekæmpe piratkopiering.
- (20) Da beviser er af altafgørende betydning for at fastslå en krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, bør det sikres, at der reelt er mulighed for at optage, fremlægge og sikre beviser. Procedurerne bør tage hensyn til forsvarets rettigheder og sikre de nødvendige garantier, herunder beskyttelse af fortrolige oplysninger. Hvad angår krænkelse i kommerciel målestok er det også vigtigt, at domstolene i givet fald kan kræve finansielle og kommercielle dokumenter, herunder bankdokumenter, som er under den formodede krænkende parts kontrol, fremlagt.
- (21) Der findes i visse medlemsstater andre foranstaltninger, der skal sikre et højt beskyttelsesniveau, og disse bør være til rådighed i alle medlemsstater. Det gælder retten til information, der gør det muligt at indhente præcise oplysninger om de rettighedskrænkende varers eller tjenesteydelsers oprindelse og distributionskanaler samt om identiteten af tredjemænd, der måtte have deltaget i krænkelsen.
- (22) Det er også tvingende nødvendigt, at der fastsættes foreløbige foranstaltninger, som omgående kan bringe krænkelsen til ophør uden at afvente en afgørelse vedrørende realiteten, idet dette skal ske under iagttagelse af retten til forsvar, og idet det påses, at de foreløbige foranstaltninger afpasses efter omstændighederne i den konkrete sag, og idet der stilles den nødvendige sikkerhed til dækning af de omkostninger og det tab, der påføres modparten, hvis kravet viser sig at være grundløst. Disse foranstaltninger er især berettigede, når en forsinkelse vil påføre rettighedshaveren et uopretteligt tab.
- (23) Rettighedshaverne bør, uden at dette berører andre tilgængelige foranstaltninger, procedurer eller retsmidler, have mulighed for at anmode om, at der udstedes påbud over for mellemmænd, hvis tjenesteydelser anvendes af tredjemænd til at krænke rettighedshaverens industrielle ejendomsret. Betingelser og procedurer for sådanne påbud bør fastsættes i medlemsstaternes nationale lovgivning. For så vidt angår krænkelse af ophavsret og beslægtede rettigheder er der allerede i direktiv 2001/29/EF indført en udstrakt grad af harmonisering. Artikel 8, stk. 3, i direktiv 2001/29/EF bør derfor ikke berøres af dette direktiv.
- (24) Afhængigt af den enkelte sag, og hvis omstændighederne tilsiger det, bør de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der skal indføres, omfatte prohibitive foranstaltninger med henblik på at forebygge yderligere krænkelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder. Der bør desuden, i givet fald for den krænkendes parts regning, kunne iværksættes korrigerende foranstaltninger, som f.eks. tilbagekaldelse, endelig fjernelse fra handelen eller tilintetgørelse af de rettighedskrænkende varer, og hvis det er relevant, af de materialer og redskaber, der primært har været anvendt til at skabe eller fremstille varerne. Disse korrigerende foranstaltninger bør tage hensyn til tredjemands interesser, herunder navnlig forbrugere og privatpersoner, der har handlet i god tro.
- (25) I tilfælde, hvor en krænkelse er begået uforsætligt, og der ikke er udvist uagtsomhed, og hvor de i dette direktiv fastlagte korrigerende foranstaltninger eller påbud ville være uforholdsmæssigt bebyrdende, bør medlemsstaterne have mulighed for at bestemme, at der som alternativ i visse tilfælde kan ydes den krænkede part økonomisk kompensation. Hvis den kommercielle anvendelse af plagierede varer eller ydelsen af tjenester imidlertid er i strid med anden lovgivning end lovgivningen om intellektuel ejendomsret eller vil kunne skade forbrugerne, bør den pågældende anvendelse eller tjenesteydelse fortsat være forbudt.
- (26) Med henblik på at erstatte det tab, der er påført som følge af en krænkelse begået af en krænkende part, der vidste eller havde rimelig grund til at vide, at hans aktiviteter udgjorde en krænkelse, bør der ved udmålingen af erstatningen til rettighedshaveren tages hensyn til alle relevante aspekter som f.eks. rettighedshaverens tab af fortjeneste eller den krænkende parts uberettigede fortjeneste samt i givet fald det ikke-økonomiske tab, der er påført rettighedshaveren. Hvis det f.eks. er vanskeligt at bestemme størrelsen af det faktiske tab, kan erstatningen alternativt beregnes på grundlag af f.eks. de gebyrer og afgifter, som den krænkende part skulle have betalt, hvis han havde anmodet om tilladelse til at anvende den pågældende intellektuelle ejendomsrettighed. Formålet er ikke at indføre en pligt

til at fastsætte en erstatning, der har karakter af straf, men at give mulighed for en erstatning på et objektivt grundlag, hvor der samtidig tages hensyn til rettighedshaverens udgifter til f.eks. påvisning og efterforskning af krænkelsen.

- (27) Med henblik på yderligere at afskrække en fremtidig krænkende part og fremme en øget bevidsthed hos den brede offentlighed er det hensigtsmæssigt at offentliggøre afgørelserne i sager om krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- (28) Foruden de civilretlige og administrative foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der fastlægges i dette direktiv, kan strafferetlige sanktioner også i visse tilfælde være et redskab til at sikre håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- (29) Erhvervslivet bør deltage aktivt i kampen mod piratkopiering og varemærkeforfalskning. Udarbejdelsen af adfærdskodekser i de kredse, der er direkte berørt af problemerne, udgør et supplement til lovgivningen. Medlemsstaterne bør i samarbejde med Kommissionen tilskynde til udarbejdelse af adfærdskodekser i almindelighed. Kontrollen med fremstillingen af optiske diske, især ved hjælp af en identifikationskode, der påføres diske fremstillet i Fællesskabet, kan medvirke til at begrænse krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i denne sektor, der i høj grad er offer for piratkopiering. Disse tekniske beskyttelsesforanstaltninger bør dog ikke misbruges til at beskytte markederne og forhindre parallelimport.
- (30) Med henblik på at fremme den ensartede anvendelse af dette direktiv bør der fastlægges ordninger for samarbejde og udveksling af oplysninger medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og Kommissionen, navnlig ved oprettelse af et net af kontaktpersoner, der udpeges af medlemsstaterne, og ved regelmæssige rapporter, hvori anvendelsen af dette direktiv og effektiviteten af de foranstaltninger, de forskellige nationale organer træffer, evalueres.
- (31) Da målet for dette direktiv af de allerede anførte grunde bedst kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (32) Dette direktiv er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Direktivet har navnlig til formål at sikre, at den intellektuelle ejendomsret overholdes fuldt ud i overensstemmelse med chartrets artikel 17, stk. 2 —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENSTAND OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv vedrører de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er nødvendige for at sikre håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder. I dette direktiv omfatter udtrykket »intellektuelle ejendomsrettigheder« også industrielle ejendomsrettigheder.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Med forbehold af de midler, der er indført eller kan indføres i fællesskabslovgivningen eller i medlemsstaternes lovgivninger, for så vidt disse midler er gunstigere for rettighedshaverne, finder de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger, procedurer og retsmidler anvendelse i overensstemmelse med artikel 3 på enhver krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder som fastsat i fællesskabsretten og/eller den pågældende medlemsstats nationale ret.

2. Dette direktiv berører ikke de særlige bestemmelser om håndhævelse af rettigheder og undtagelser, der er fastsat i fællesskabslovgivningen om ophavsret og ophavsretsbeslægtede rettigheder, særlig direktiv 91/250/EØF, navnlig artikel 7, og direktiv 2001/29/EF, navnlig artikel 2-6 og artikel 8.

3. Dette direktiv berører ikke:

- a) fællesskabsbestemmelserne med materielle regler vedrørende intellektuel ejendomsret, direktiv 95/46/EF, direktiv 1999/93/EF og direktiv 2000/31/EF i almindelighed, og artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF i særdeleshed
- b) medlemsstaternes forpligtelser i henhold til internationale konventioner, navnlig TRIPs-aftalen, herunder forpligtelserne i relation til strafferetlige procedurer og sanktioner
- c) medlemsstaternes nationale bestemmelser om strafferetlige procedurer eller sanktioner i forbindelse med krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

KAPITEL II

Artikel 5

FORANSTALTNINGER, PROCEDURER OG RETSMIDLER

Formodning om ophavs- eller ejendomsret

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 3

Almindelige bestemmelser

1. Medlemsstaterne fastsætter de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er nødvendige for at sikre håndhævelsen af de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af dette direktiv. Disse foranstaltninger, procedurer og retsmidler skal være fair og rimelige, de må ikke være unødigt komplicerede eller udgiftskrævende, og de må ikke indebære urimelige frister eller medføre ugrundede forsinkelser.

2. Foranstaltningerne og retsmidlerne skal ligeledes være effektive, stå i et rimeligt forhold til krænkelsen og have afskrækkende virkning, og de skal anvendes på en sådan måde, at der ikke opstår hindringer for lovlig samhandel, og at der ydes garanti mod misbrug af dem.

Artikel 4

Personer berettiget til at anmode om anvendelse af foranstaltninger, procedurer og retsmidler

Medlemsstaterne anerkender:

- a) indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse
- b) alle andre personer, der har tilladelse til at anvende disse rettigheder, navnlig licenshavere, i det omfang det er muligt efter og i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse
- c) organisationer til kollektiv forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder, der efter reglerne er officielt anerkendt som berettigede til at repræsentere indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder, i det omfang det er muligt efter og i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse
- d) faglige interesseorganisationer, der efter reglerne er anerkendt som berettigede til at repræsentere indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder, i det omfang det er muligt efter og i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse

som personer, der kan anmode om anvendelse af de i dette kapitel omhandlede foranstaltninger, procedurer og retsmidler.

Ved anvendelse af de i dette direktiv omhandlede foranstaltninger, procedurer og retsmidler

- a) er det, for at ophavsmanden til et litterært eller kunstnerisk værk kan betragtes som ophavsmand og dermed være berettiget til at anlægge sag om krænkelse, indtil det modsatte er bevist, tilstrækkeligt, at den pågældendes navn er anført på værket på sædvanlig måde
- b) finder bestemmelserne i litra a) tilsvarende anvendelse på indehavere af ophavsretsbeslægtede rettigheder for så vidt angår det beskyttede materiale.

Afdeling 2

Bevismateriale

Artikel 6

Bevismateriale

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder på begæring af en part, der har fremført et rimeligt tilgængeligt bevismateriale, der er tilstrækkeligt til at understøtte hans påstande, og som til støtte for sine påstande har angivet bevismateriale, som modparten har kontrol over, kan pålægge modparten at fremlægge det pågældende bevismateriale, under forudsætning af at fortrolige oplysninger beskyttes. I forbindelse med dette stykke kan medlemsstaterne fastsætte, at et rimeligt udvalg af et betydeligt antal kopier af et værk eller enhver anden beskyttet genstand af de kompetente retslige myndigheder anses for at være rimeligt bevismateriale.

2. På de samme betingelser træffer medlemsstaterne i tilfælde af en krænkelse i kommerciel målestok de nødvendige foranstaltninger til, at de kompetente retslige myndigheder, når det er hensigtsmæssigt, på begæring af en part kan kræve dokumenter med bankoplysninger samt finansielle og kommercielle oplysninger, som modparten har kontrol over, fremlagt, under forudsætning af at fortrolige oplysninger beskyttes.

Artikel 7

Foranstaltninger til sikring af bevismateriale

1. Medlemsstaterne sikrer, allerede inden behandlingen af en sag vedrørende realiteten påbegyndes, at de kompetente retslige myndigheder på begæring af en part, der har fremført et rimeligt

tilgængeligt bevismateriale til støtte for sin påstand om, at hans intellektuelle ejendomsret er blevet krænkelse eller vil blive krænkelse, træffer afgørelse om, at der omgående skal iværksættes effektive foreløbige foranstaltninger med henblik på at sikre det relevante bevismateriale i forbindelse med den påståede krænkelse, under forudsætning af at fortrolige oplysninger beskyttes. Sådanne foranstaltninger kan omfatte en udførlig beskrivelse af de omtvistede varer med eller uden udtagning af prøver eller en beslaglæggelse af disse og, når det er hensigtsmæssigt, af de materialer og redskaber, der har været anvendt i fremstillingen og/eller distributionen af disse varer og af de hertil hørende dokumenter. Disse foranstaltninger træffes om nødvendigt uden at modparten høres, især hvis en forsinkelse vil kunne påføre rettighedshaveren et uopretteligt tab, eller hvor der foreligger en påviselig risiko for tilintetgørelse af bevismateriale.

Hvis der træffes foranstaltninger til sikring af bevismateriale, uden at modparten høres, underrettes de berørte parter straks efter, at foranstaltningerne er gennemført. En efterfølgende prøvelse under iagttagelse af høringsretten foretages på begæring af de berørte parter, således at det inden for en rimelig frist efter meddelelsen af foranstaltningerne kan afgøres, hvorvidt disse skal ændres, ophæves eller stadfæstes.

2. Medlemsstaterne sikrer, at foranstaltningerne til sikring af bevismateriale kan gøres betinget af, at rekvirenten stiller en tilstrækkelig sikkerhed eller tilsvarende forsikring med henblik på eventuel kompensation af det tab, der påføres rekviritus, jf. stk. 4.

3. Medlemsstaterne sikrer, at foranstaltningerne til sikring af bevismateriale ophæves eller på anden måde ophører med at have virkning på begæring af rekviritus med forbehold af et eventuelt erstatningskrav, hvis rekvirenten ikke inden for en rimelig frist anlægger sag vedrørende realiteten ved den kompetente retslige myndighed; denne frist fastsættes af den retslige myndighed, der anordner foranstaltningerne, hvis det er muligt ifølge medlemsstatens lovgivning, eller, hvis det ikke er tilfældet, inden for en frist på højst 20 hverdage eller 31 kalenderdage, idet den længste frist benyttes.

4. Hvis foranstaltningerne til sikring af bevismateriale ophæves eller bortfalder som følge af en handling eller undladelse fra rekvirentens side, eller hvis det efterfølgende konstateres, at der ikke forelå nogen krænkelse eller trussel om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, skal de retslige myndigheder have beføjelse til på begæring af rekviritus at pålægge rekvirenten at yde rekviritus passende erstatning for det tab, der er lidt som følge af disse foranstaltninger.

5. Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger med henblik på at beskytte vidners identitet.

Afdeling 3

Ret til information

Artikel 8

Ret til information

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder i forbindelse med sager om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed og som svar på en velbegrundet og forholdsmæssig afpasset begæring fra rekvirenten, kan pålægge den krænkende part og/eller enhver anden person at give oplysninger om oprindelsen af og distributionskanalerne for de varer eller tjenesteydelser, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed, såfremt den pågældende:

- a) er fundet i besiddelse af de omtvistede varer i kommerciel målestok
- b) er fundet i færd med at anvende de omtvistede tjenesteydelser i kommerciel målestok

- c) er fundet i færd med at yde tjenester, der anvendes i de omtvistede aktiviteter, i kommerciel målestok,

eller

- d) er blevet identificeret af den i litra a), b) eller c) omhandlede person som indblandet i produktion, fremstilling eller distribution af sådanne varer eller levering af sådanne tjenesteydelser.

2. De i stk. 1 nævnte oplysninger omfatter i givet fald:

- a) navn og adresse på producenter, fremstillere, distributører, leverandører og andre tidligere indehavere af varer eller tjenesteydelser samt på engros- og detailhandelsled
- b) oplysninger om producerede, fremstillede, leverede, modtagne eller bestilte mængder og om den pris, der er opnået for de pågældende varer eller tjenesteydelser.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af andre lovbestemmelser, der:

- a) tillægger rettighedshaveren en mere vidtgående ret til information
- b) regulerer brugen af oplysninger meddelt i henhold til denne artikel i civilretlige eller strafferetlige sager

- c) omhandler erstatningsansvaret ved misbrug af retten til information
- d) danner grundlag for at nægte at meddele oplysninger, som ville tvinge den i stk. 1 omhandlede person til at indrømme, at vedkommende selv eller en nær slægtning har deltaget i en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed,
- eller
- e) omhandler beskyttelsen af fortrolige kilder til information eller behandlingen af personoplysninger.

Afdeling 4

Foreløbige og retsbevarende foranstaltninger

Artikel 9

Foreløbige og retsbevarende foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder på begæring af rekvirenten kan
- a) udstede et foreløbigt påbud til en påstået krænkende part med henblik på at forhindre en nært forestående krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed eller midlertidigt og, i givet fald hvis det er muligt i henhold til national lovgivning, under trussel om tvangsbøder, forbyde en fortsættelse af den påståede krænkelse af den pågældende rettighed eller gøre denne fortsættelse betinget af, at der stilles sikkerhed for erstatning til rettighedshaveren; et foreløbigt påbud kan på de samme betingelser udstedes til en mellemmand, hvis ydelser anvendes af tredjemand til krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed; påbud udstedt over for en mellemmand, hvis tjenesteydelser bruges af en tredjemand til at krænke en ophavsrettighed eller beslægtet rettighed, er omfattet af direktiv 2001/29/EF
- b) kræve beslaglæggelse eller aflevering af varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed for at forhindre, at de indføres i handelen eller omsættes.

2. I tilfælde af overtrædelser i kommerciel målestok sikrer medlemsstaterne, at de retslige myndigheder, hvis den forurettede part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som kan vanskeliggøre inddrivelsen af erstatning, kan kræve arrest i den påståede krænkende parts løsørestande og faste ejendom, herunder infrysning af bankkonti og andre fordringer. Med henblik herpå kan de kompetente myndigheder kræve fremlæggelse af dokumenter med bankoplysninger samt finansielle og kommercielle oplysninger eller passende adgang til de relevante oplysninger.

3. De retslige myndigheder skal, for så vidt angår de i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger, have beføjelse til at kræve, at rekvirenten fremlægger alt bevismateriale, som er rimeligt tilgængeligt, således at de med tilstrækkelig stor sikkerhed kan fastslå, at rekvirenten er rettighedshaveren, og at rettighedshaverens rettigheder krænkes, eller at en sådan krænkelse er nært forestående.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 og 2 omhandlede foreløbige foranstaltninger i givet fald kan træffes, uden at modparten høres, især hvis en forsinkelse vil påføre rettighedshaveren et uopretteligt tab. I så fald underrettes de berørte parter senest umiddelbart efter, at foranstaltningerne er gennemført.

En efterfølgende prøvelse under iagttagelse af høringsretten foretages på begæring af rekviritus, således at det inden for en rimelig frist efter meddelelsen af foranstaltningerne kan afgøres, hvorvidt disse skal ændres, ophæves eller stadfæstes.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 og 2 nævnte foranstaltninger ophæves eller på anden måde ophører med at have virkning på begæring af rekviritus, hvis rekvirenten ikke inden for en rimelig frist anlægger sag vedrørende realiteten ved den kompetente retslige myndighed; fristen fastsættes af den kompetente retslige myndighed, der anordner foranstaltningerne, hvis det er muligt efter medlemsstatens lovgivning, eller, hvis det ikke er tilfældet, inden for en frist på højst 20 hverdage eller 31 kalenderdage, idet den længste frist benyttes.

6. De kompetente retslige myndigheder kan gøre de foreløbige foranstaltninger i stk. 1 og 2 betinget af, at rekvirenten stiller tilstrækkelig sikkerhed eller tilsvarende forsikring med henblik på eventuel kompensation af det tab, der påføres rekviritus, jf. stk. 7.

7. Hvis de foreløbige foranstaltninger ophæves eller bortfalder som følge af en handling eller en undladelse fra rekvirentens side, eller hvis det efterfølgende konstateres, at der ikke forelå nogen krænkelse eller trussel om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, skal de retslige myndigheder have beføjelse til på begæring af rekviritus at pålægge rekvirenten at yde rekviritus passende erstatning for det tab, der er lidt som følge af disse foranstaltninger.

Afdeling 5

Foranstaltninger, der følger af en realitetsafgørelse

Artikel 10

Korrigerende foranstaltninger

1. Uden at det berører den erstatning, der skal udredes til rettighedshaveren som følge af krænkelsen, og uden nogen form for godtgørelse sikrer medlemsstaterne, at de kompetente retslige

myndigheder på begæring af rekvirenten kan kræve, at der træffes passende foranstaltninger over for varer, som de har fastslået krænker en intellektuel ejendomsrettighed, og i påkommende tilfælde over for de materialer og redskaber, der primært har været anvendt til at skabe eller fremstille de pågældende varer. Disse foranstaltninger omfatter:

- a) tilbagekaldelse fra handelen
- b) endelig fjernelse fra handelen
- c) tilintetgørelse.

2. De retslige myndigheder beordrer disse foranstaltninger gennemført for retlighedskrænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

3. Når en begæring om korrigerende foranstaltninger behandles, tages der hensyn til, at der skal være et forholdsmæssigt forhold mellem krænkelsens omfang og de beordrede retsmidler samt tredjemands interesser.

Artikel 11

Påbud

Medlemsstaterne sikrer, at de retslige myndigheder, når der er truffet en retsafgørelse, som fastslår en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, kan udstede et påbud til den krænkende part med henblik på at forhindre fortsat krænkelse. Hvis det er muligt efter national lovgivning, pålægges der ved manglende overholdelse af et påbud i givet fald en tvangsbøde for at sikre, at påbuddet overholdes. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at retlighedshaverne har mulighed for at ansøge om udstedelse af et påbud til en mellemmand, hvis tjensteydelser anvendes af tredjemand til at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, jf. dog artikel 8, stk. 3, i direktiv 2001/29/EF.

Artikel 12

Alternative foranstaltninger

Medlemsstaterne kan bestemme, at de kompetente retslige myndigheder, når det er hensigtsmæssigt, og på begæring af den, der kan pålægges de i denne afdeling nævnte foranstaltninger, kan beordre betaling til den forurettede af en kontant godtgørelse i stedet for anvendelse af foranstaltningerne i denne afdeling, hvis denne person har handlet uforsætligt og ikke har udvist uagtsomhed, hvis gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger ville skade ham uforholdsmæssigt meget, og hvis en kontant godtgørelse til den forurettede forekommer rimeligt tilfredsstillende.

Afdeling 6

Erstatning og sagsomkostninger

Artikel 13

Erstatning

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder på begæring af den forurettede pålægger den krænkende part, der vidste eller med rimelighed burde vide, at hans aktiviteter medførte en sådan krænkelse, at betale retlighedshaveren en erstatning, der står i rimeligt forhold til det tab, denne har lidt som følge af krænkelsen.

Når de retslige myndigheder fastsætter erstatningen

- a) skal de tage hensyn til alle relevante aspekter, såsom negative økonomiske konsekvenser, herunder tabt fortjeneste, som den forurettede har lidt, den krænkende parts uberettigede fortjeneste, og, når det er hensigtsmæssigt, andre elementer end de økonomiske, f.eks. den ikke-økonomiske skade, retlighedshaveren har lidt som følge af krænkelsen
- b) eller de kan, som et alternativ til litra a), når det er hensigtsmæssigt, fastsætte erstatningen til et fast beløb på grundlag af elementer, der som minimum svarer til størrelsen af de gebyrer eller afgifter, som den krænkende part skulle have betalt, hvis han havde anmodet om tilladelse til at anvende den pågældende intellektuelle ejendomsrettighed.

2. I sager, hvor den krænkede part har krænket intellektuelle ejendomsrettigheder uden at vide det eller uden at have rimelig grund til at vide det, kan medlemsstaterne bestemme, at de retslige myndigheder kan træffe beslutning om tilbagebetaling af et overskud eller om betaling af en erstatning, der kan være fastsat på forhånd.

Artikel 14

Sagsomkostninger

Medlemsstaterne sikrer, at rimelige og forholdsmæssigt afpassede sagsomkostninger og andre udgifter, som den part, der har vundet sagen, har afholdt, som generel regel bæres af den part, der har tabt sagen, medmindre billighedshensyn taler imod dette.

Afdeling 7

Offentliggørelsesforanstaltninger

Artikel 15

Offentliggørelse af retsafgørelser

Medlemsstaterne sikrer, at de retslige myndigheder i søgsmål vedrørende krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder kan træffe afgørelse om, at der på begæring af rekvirenten og for den krænkende parts regning træffes passende foranstaltninger til formidling af information om afgørelsen, og at retsafgørelsen opslås og offentliggøres i sin helhed eller i uddrag. Medlemsstaterne kan give mulighed for yderligere offentliggørelsesforanstaltninger, der er afpasset efter de særlige forhold, herunder bekendtgørelse på en iøjnefaldende måde.

KAPITEL III

SANKTIONER ANVENDT AF MEDLEMSSTATERNE

Artikel 16

Sanktioner anvendt af medlemsstaterne

Med forbehold af de i dette direktiv fastsatte civilretlige og administrative foranstaltninger, procedurer og retsmidler kan medlemsstaterne anvende andre hensigtsmæssige sanktioner, når intellektuelle ejendomsrettigheder er blevet krænkede.

KAPITEL IV

ADFÆRDSKODEKSER OG ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

Artikel 17

Adfærdskodekser

Medlemsstaterne tilskynder til:

- a) at erhvervssammenslutninger og -organisationer på fællesskabsplan udarbejder adfærdskodekser, som bidrager til håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, bl.a. ved at anbefale, at der på optiske diske anvendes en kode til identifikation af fabrikanten
- b) at Kommissionen får tilsendt udkast til adfærdskodekser på nationalt plan og fællesskabsplan og eventuelle evalueringer af anvendelsen af disse adfærdskodekser.

Artikel 18

Evaluerings

1. Tre år efter den i artikel 20, stk. 1, fastsatte dato sender hver medlemsstat Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

På grundlag af disse rapporter udarbejder Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv, herunder en evaluering af effektiviteten af de foranstaltninger, der er truffet, og en vurdering af direktivets virkninger for innovation og udvikling af informationsområdet. Denne rapport fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Den ledsages eventuelt og hvis det er nødvendigt under hensyn til udviklingen i fællesskabsretten af forslag til ændringer af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne hjælper og bistår Kommissionen i det omfang, det er nødvendigt, ved udarbejdelsen af den i stk. 1, andet afsnit, nævnte rapport.

Artikel 19

Udveksling af oplysninger og kontaktpersoner

For at fremme samarbejde, herunder udveksling af oplysninger, medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og Kommissionen udpeger hver medlemsstat en eller flere nationale kontaktpersoner vedrørende spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i dette direktiv. Den meddeler navn og adresse på disse nationale kontaktpersoner til de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 29. april 2006. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 21

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 22

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 29. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne
P. COX
Formand

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand

Berigtigelse til Rådets direktiv 2004/74/EF af 29. april 2004 om ændring af direktiv 2003/96/EF hvad angår visse medlemsstaters mulighed for at anvende midlertidige afgiftsfritagelser eller -lempelser for energiprodukter og elektricitet

(Den Europæiske Unions Tidende L 157 af 30. april 2004)

Direktiv 2004/74/EF læses således:

**RÅDETS DIREKTIV 2004/74/EF
af 29. april 2004**

om ændring af direktiv 2003/96/EF hvad angår visse medlemsstaters mulighed for at anvende midlertidige afgiftsfritagelser eller -lempelser for energiprodukter og elektricitet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Litauen, Malta, Polen, Slovakiet, Slovenien, Den Tjekkiske Republik og Ungarn, i betragtning af deres tidligere forholdsvis lave punktafgiftsniveau, den igangværende økonomiske omstilling, deres forholdsvis lave indkomstniveau og deres begrænsede mulighed for at kompensere for den øgede afgiftsbyrde ved at sænke andre afgifter. Først og fremmest risikerer deres borgere og nationale økonomier at mærke de negative virkninger af de prisstigninger, som minimumsafgiftssatserne i direktiv 2003/96/EF vil medføre, og for eksempel de små og mellemstore virksomheder vil blive meget hårdt ramt.

- (3) Disse medlemsstater bør derfor have mulighed for midlertidigt at indrømme yderligere fritagelser eller at anvende lavere afgiftssatser, når det ikke er til skade for et velfungerende indre marked eller medfører konkurrenceforvridning. I overensstemmelse med de principper, der lå til grund for overgangsperioderne i direktiv 2003/96/EF, bør sådanne foranstaltninger endvidere omfatte en gradvis tilpasning til de gældende EF-minimumsafgiftssatser.

- (1) Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ⁽³⁾ erstattede med virkning fra den 1. januar 2004 Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier ⁽⁴⁾ og Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier ⁽⁵⁾. I direktivet fastsættes strukturerne og satserne for de afgifter, der skal indføres på energiprodukter og elektricitet.

- (4) I tiltrædelsestraktaten fra 2003 ⁽⁶⁾ er der for Polen og Cypern fastsat overgangsordninger vedrørende gennemførelsen af direktiv 92/81/EØF og 92/82/EØF. Traktaten indeholder også særlige foranstaltninger vedrørende visse energispørgsmål i Litauen og Estland. Der bør tages passende hensyn til disse foranstaltninger, når der gives tilladelse til særlige afgiftsfritagelser.

- (2) Minimumsafgiftssatserne i direktiv 2003/96/EF risikerer at skabe betydelige økonomiske og sociale vanskeligheder i visse medlemsstater, navnlig Cypern, Estland, Letland,

- (5) Dette direktiv foregriber ikke udfaldet af eventuelle fremtidige sager om forvridning af det indre marked, som anlægges i henhold til navnlig traktatens artikel 87 og 88. Det fritager heller ikke medlemsstaterne for i henhold til traktatens artikel 88 at underrette Kommissionen om eventuelle statsstøtteprojekter.

⁽¹⁾ Udtalelse af 30.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 31.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

⁽⁴⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 12. Senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 46).

⁽⁵⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 19. Senest ændret ved direktiv 94/74/EF.

⁽⁶⁾ EUT L 236 af 23.9.2003, s. 17.

- (6) Visse bestemmelser i direktiv 2003/96/EF bør tydeliggøres for så vidt angår den overgangsperiode, der fastsættes heri.
- (7) Direktiv 2003/96/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2003/96/EF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 18 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 1 affattes første afsnit således: »Som undtagelse fra bestemmelserne i dette direktiv kan de i bilag II nævnte medlemsstater fortsat anvende de afgiftsnedsættelser eller -fritagelser, der er opregnet i dette bilag.«
- b) I stk. 2 ændres »i stk. 3-12« til »i stk. 3-13«.
- 2) Følgende indsættes som artikel 18a:

»Artikel 18a

1. Som undtagelse fra bestemmelserne i dette direktiv kan de i bilag III nævnte medlemsstater anvende de afgiftsnedsættelser eller -fritagelser i de tilfælde, der er opregnet i dette bilag.

Medmindre Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen foretager en gennemgang af situationen på området tidligere end planlagt, gælder denne mulighed til og med den 31. december 2006 eller den dato, der er fastsat i bilag III.

2. Uanset de perioder, der er fastsat i stk. 3-11, og for så vidt dette ikke skaber væsentlig konkurrenceforvridning, skal medlemsstater, der har særlige vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af de nye minimumsafgiftssatser, indrømmes en overgangsperiode indtil den 1. januar 2007, navnlig for at undgå at bringe prisstabiliteten i fare.

3. Den Tjekkiske Republik kan indrømme hel eller delvis afgiftsfritagelse eller afgiftslempelse for elektricitet, fast brændsel og naturgas indtil den 1. januar 2008.

4. Republikken Estland kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at tilpasse den estiske afgiftssats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til den nye minimumsafgiftssats på 330 EUR pr. 1 000 liter. Afgiftssatsen for dieselolie anvendt i motorkøretøjer kan imidlertid ikke være lavere end 245 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. maj 2004.

Republikken Estland kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at tilpasse den estiske afgiftssats for blyfri benzin anvendt i motorkøretøjer til den nye minimumsafgiftssats på 359 EUR pr. 1 000 liter. Afgiftssatsen for blyfri benzin kan imidlertid ikke være lavere end 287 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. maj 2004.

Republikken Estland kan helt fritage olieskifer for afgifter indtil den 1. januar 2009. Indtil den 1. januar 2013 kan den desuden anvende en nedsat afgiftssats for olieskifer, forudsat at dette ikke fører til, at afgiftssatsen udgør mindre end 50 % af den pågældende minimumsafgiftssats i Fællesskabet fra den 1. januar 2011.

Republikken Estland kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at tilpasse den estiske afgiftssats for skiferolie, der anvendes til fjernvarme, til minimumsafgiftssatsen.

Republikken Estland kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at omlægge sit nuværende system med afgift på input til elproduktionen til et system med afgift på output fra elproduktionen.

5. Republikken Letland kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2011 til at tilpasse den lettiske afgiftssats for dieselolie og petroleum anvendt i motorkøretøjer til den nye minimumsafgiftssats på 302 EUR pr. 1 000 liter og indtil den 1. januar 2013 til at nå op på 330 EUR. Afgiftssatsen for dieselolie og petroleum kan imidlertid ikke være lavere end 245 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. maj 2004 og ikke lavere end 274 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. januar 2008.

Republikken Letland kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2011 til at tilpasse den lettiske afgiftssats for blyfri benzin anvendt i motorkøretøjer til den nye minimumsafgiftssats på 359 EUR pr. 1 000 liter. Afgiftssatsen for blyfri benzin kan imidlertid ikke være lavere end 287 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. maj 2004 og ikke lavere end 323 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. januar 2008.

Republikken Letland kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at tilpasse den lettiske afgiftssats for svær brændselolie, der anvendes til fjernvarme, til minimumsafgiftssatsen.

Republikken Letland kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at tilpasse den lettiske afgiftssats for elektricitet til den pågældende minimumsafgiftssats. Afgiftssatsen for elektricitet kan imidlertid ikke udgøre mindre end 50 % af den pågældende minimumsafgiftssats i Fællesskabet fra den 1. januar 2007.

Republikken Letland kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2009 til at tilpasse den lettiske afgiftssats for kul og koks til den pågældende minimumsafgiftssats. Afgiftssatsen for kul og koks kan imidlertid ikke udgøre mindre end 50 % af den pågældende minimumsafgiftssats i Fællesskabet fra den 1. januar 2007.

6. Republikken Litauen kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2011 til at tilpasse den litauiske afgiftssats for dieselolie og petroleum anvendt i motorkøretøjer til den nye minimumsafgiftssats på 302 EUR pr. 1 000 liter og indtil den 1. januar 2013 til at nå op på 330 EUR. Afgiftssatsen for dieselolie og petroleum kan imidlertid ikke være lavere end 245 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. maj 2004 og ikke lavere end 274 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. januar 2008.

Republikken Litauen kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2011 til at tilpasse den litauiske afgiftssats for blyfri benzin anvendt i motorkøretøjer til den nye minimumsafgiftssats på 359 EUR pr. 1 000 liter. Afgiftssatsen for blyfri benzin kan imidlertid ikke være lavere end 287 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. maj 2004 og ikke lavere end 323 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. januar 2008.

7. Republikken Ungarn kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at tilpasse den ungarske afgiftssats for elektricitet, naturgas, kul og koks, der anvendes til fjernvarme, til den pågældende minimumsafgiftssats.

8. Republikken Malta kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at tilpasse den maltesiske afgiftssats for elektricitet. Afgiftssatsen for elektricitet kan imidlertid ikke udgøre mindre end 50 % af den pågældende minimumsafgiftssats i Fællesskabet fra den 1. januar 2007.

Republikken Malta kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at tilpasse den maltesiske afgiftssats for dieselolie og petroleum anvendt i motorkøretøjer til minimumsafgiftssatsen på 330 EUR pr. 1 000 liter. Afgiftssatsen for dieselolie og petroleum anvendt i motorkøretøjer kan imidlertid ikke være lavere end 245 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. maj 2004.

Republikken Malta kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at tilpasse den maltesiske afgiftssats for blyfri benzin og blyholdig benzin anvendt i motorkøretøjer til den pågældende minimumsafgiftssats. Afgiftssatsen for blyfri benzin og blyholdig benzin anvendt i motorkøretøjer kan imidlertid ikke være lavere end henholdsvis 287 EUR pr. 1 000 liter og 337 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. maj 2004.

Republikken Malta kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at tilpasse den maltesiske afgiftssats for naturgas, der anvendes som brændsel til opvarmning, til den pågældende minimumsafgiftssats. Den effektive afgiftssats for naturgas kan imidlertid ikke udgøre mindre end 50 % af den pågældende minimumsafgiftssats i Fællesskabet fra den 1. januar 2007.

Republikken Malta kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2009 til at tilpasse den maltesiske afgiftssats for fast brændsel til den pågældende minimumsafgiftssats. Den effektive afgiftssats for de pågældende energiprodukter kan imidlertid ikke udgøre mindre end 50 % af den pågældende minimumsafgiftssats i Fællesskabet fra den 1. januar 2007.

9. Republikken Polen kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2009 til at tilpasse den polske afgiftssats for blyfri benzin anvendt i motorkøretøjer til den nye minimumsafgiftssats på 359 EUR pr. 1 000 liter. Afgiftssatsen for blyfri benzin kan imidlertid ikke være lavere end 287 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. maj 2004.

Republikken Polen kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at tilpasse den polske afgiftssats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til den nye minimumsafgiftssats på 302 EUR pr. 1 000 liter og indtil den 1. januar 2012 til at nå op på 330 EUR. Afgiftssatsen for dieselolie kan imidlertid ikke være lavere end 245 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. maj 2004 og ikke lavere end 274 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. januar 2008.

Republikken Polen kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2008 til at tilpasse den polske afgiftssats for svær brændselolie til den nye minimumsafgiftssats på 15 EUR pr. 1 000 kg. Afgiftssatsen for svær brændselolie kan imidlertid ikke være lavere end 13 EUR pr. 1 000 kg fra den 1. maj 2004.

Republikken Polen kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2012 til at tilpasse den polske afgiftssats for kul og koks, der anvendes til fjernvarme, til den pågældende minimumsafgiftssats.

Republikken Polen kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2012 til at tilpasse den polske afgiftssats for kul og koks, der anvendes til anden opvarmning end fjernvarme, til den pågældende minimumsafgiftssats.

Republikken Polen kan indtil den 1. januar 2008 indrømme hel eller delvis afgiftsfritagelse eller afgiftslempelse for gasolie, der anvendes som brændsel til opvarmning af skoler, børnehaver og andre offentlige institutioner, i forbindelse med aktiviteter eller transaktioner, de udøver eller foretager i deres egenskab af offentlig myndighed.

Republikken Polen kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2006 til at tilpasse sin beskatningsordning for elektricitet til EF-bestemmelserne.

10. Republikken Slovenien kan under afgiftsmyndighedernes kontrol indrømme hel eller delvis afgiftsfritagelse eller afgiftslempelse for naturgas. Der kan indrømmes hel eller delvis fritagelse eller lempelser indtil maj 2014, eller indtil den slovenske naturgasandel af det endelige energiforbrug når op på 25 %, hvis dette sker først. Når den slovenske naturgasandel af det endelige energiforbrug når op på 20 %, skal Slovenien imidlertid anvende en strengt positiv afgiftssats, som forhøjes årligt, så den mindst når op på minimumssatsen ved udgangen af ovennævnte periode.

11. Den Slovakiske Republik kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at tilpasse den slovakiske afgiftssats for elektricitet og naturgas, der anvendes som brændsel til opvarmning, til den pågældende minimumsafgiftssats. Afgiftssatsen for elektricitet og naturgas, der anvendes som brændsel til opvarmning, kan imidlertid ikke udgøre mindre end 50 % af den pågældende minimumsafgiftssats i Fællesskabet fra den 1. januar 2007.

Den Slovakiske Republik kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2009 til at tilpasse den slovakiske afgiftssats for fast brændsel til den pågældende minimumsafgiftssats. Afgiftssatsen for fast brændsel kan imidlertid ikke udgøre mindre end 50 % af den pågældende minimumsafgiftssats i Fællesskabet fra den 1. januar 2007.

12. I de fastsatte overgangsperioder skal medlemsstaterne gradvis formindske de respektive forskelle i forbindelse med

de nye minimumsafgiftssatser. Når forskellen mellem den nationale afgiftssats og minimumsafgiftssatsen ikke overstiger 3 % af minimumsafgiftssatsen, kan den pågældende medlemsstat dog vente til udgangen af perioden med at justere sin nationale afgiftssats.»

3) Teksten i bilaget til dette direktiv indsættes som bilag III.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv den 1. maj 2004. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser samt en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft den 1. maj 2004.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 2004.

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand

BILAG

»BILAG III

Afgiftsnedsættelser og -fritagelser som omhandlet i artikel 18a, stk. 1:

1) **Letland**

- energiprodukter og elektricitet til køretøjer, der anvendes til lokal offentlig passagerbefordring.

2) **Litauen**

- stenkul, koks og brunkul indtil den 1. januar 2007
- naturgas og elektricitet indtil den 1. januar 2010
- orimulsion, der anvendes til andre formål end at producere elektricitet og varme, indtil den 1. januar 2010.

3) **Ungarn**

- kul og koks indtil den 1. januar 2009.

4) **Malta**

- sejlads med private lystfartøjer
- luftfart, der ikke er omfattet af artikel 14, stk. 1, litra b), i direktiv 2003/96/EF.

5) **Polen**

- flybrændstof, brændstof til turbomotorer og motorolie til flymotorer, som producenten af det pågældende brændstof sælger efter bestilling fra forsvarsministeriet eller indenrigsministeriet med henblik på anvendelse inden for luftfartsindustrien, til kontoret for råvarereserver til supplering af statens reserver eller til forvaltningsenheder for ambulancefly til brug for deres aktiviteter
 - diesellole til skibsmotorer og motorer til marineteknologi samt motorolie til skibsmotorer og motorer til marineteknologi, som producenten af det pågældende brændstof sælger efter bestilling fra kontoret for råvarereserver til supplering af statens reserver, efter bestilling fra forsvarsministeriet med henblik på anvendelse inden for flåden eller efter bestilling fra indenrigsministeriet med henblik på marineteknisk anvendelse
 - flybrændstof, brændstof til turbomotorer og diesellole til skibsmotorer og motorer til marineteknologi samt motorolie til flymotorer, skibsmotorer og motorer til marineteknologi, som kontoret for råvarereserver sælger efter bestilling fra forsvarsministeriet eller indenrigsministeriet.«
-

Berigtigelse til Rådets direktiv 2004/75/EF af 29. april 2004 om ændring af direktiv 2003/96/EF hvad angår Cyperns mulighed for at anvende midlertidige afgiftsfritagelser eller -læmpelser for energiprodukter og elektricitet

(Den Europæiske Unions Tidende L 157 af 29. april 2004)

Direktiv 2004/75/EF læses således:

**RÅDETS DIREKTIV 2004/75/EF
af 29. april 2004
om ændring af direktiv 2003/96/EF hvad angår Cyperns mulighed for at anvende midlertidige
afgiftsfritagelser eller -læmpelser for energiprodukter og elektricitet**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ⁽³⁾ erstattede med virkning fra den 1. januar 2004 Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier ⁽⁴⁾ og Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier ⁽⁵⁾. I direktivet fastsættes strukturerne og satserne for de afgifter, der skal indføres på energiprodukter og elektricitet.

(2) Minimumssatserne i direktiv 2003/96/EF risikerer at skabe betydelige økonomiske og sociale vanskeligheder i visse medlemsstater, herunder Cypern, i betragtning af landets

tidligere forholdsvis lave punktafgiftsniveau, dets igangværende økonomiske omstilling, dets forholdsvis lave indkomstniveau og begrænsede mulighed for at kompensere for den øgede afgiftsbyrde ved at sænke andre afgifter. Først og fremmest risikerer dets borgere og den nationale økonomi at mærke de negative virkninger af de prisstigninger, som minimumssatserne i direktiv 2003/96/EF vil medføre, og f.eks. små og mellemstore virksomheder vil blive hårdest ramt.

(3) Cypern bør derfor have mulighed for midlertidigt at indrømme yderligere fritagelser eller at anvende lavere afgiftssatser, når det ikke er til skade for et velfungerende indre marked eller medfører konkurrenceforvridning. I overensstemmelse med de principper, der lå til grund for overgangsperioderne i direktiv 2003/96/EF, bør sådanne foranstaltninger endvidere omfatte en gradvis tilpasning til de gældende EF-minimumsafgiftssatser.

(4) Dette direktiv foregriber ikke udfaldet af eventuelle fremtidige sager om for drejning af vilkårene på det indre marked, som anlægges navnlig i henhold til traktatens artikel 87 og 88. Det fritager heller ikke medlemsstaterne for i henhold til traktatens artikel 88 at underrette Kommissionen om eventuelle statsstøtteprojekter.

(5) Formuleringen af artikel 30 i direktiv 2003/96/EF bør tydeliggøres.

(6) Bestemmelserne i dette direktiv skal finde anvendelse fra datoen for de nye medlemsstaters tiltrædelse. Sagens hastende karakter berettiger en undtagelse fra den seks ugers periode, der er fastsat i punkt I.3 i protokollen om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union.

(7) Direktiv 2003/96/EF bør derfor ændres tilsvarende —

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 20.4.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 31.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

⁽⁴⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 12. Senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 46).

⁽⁵⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 19. Senest ændret ved direktiv 94/74/EF.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2003/96/EF foretages følgende ændringer:

1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 18b

1. Uanset de perioder, der er fastsat i stk. 2, og for så vidt dette ikke skaber væsentlig konkurrenceforvridning, skal medlemsstater, der har særlige vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af de nye minimumsafgiftssatser, indrømmes en overgangsperiode indtil den 1. januar 2007, navnlig for at undgå at bringe prisstabiliteten i fare.

2. Republikken Cypern bør gives tilladelse til at anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2008 til at tilpasse den cypriotiske afgiftssats for dieselolie og petroleum anvendt i motorkøretøjer til den nye minimumsafgiftssats på 302 EUR pr. 1 000 liter og indtil den 1. januar 2010 til at nå op på 330 EUR. Afgiftssatsen for dieselolie og petroleum anvendt i motorkøretøjer må imidlertid ikke være lavere end 245 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. maj 2004.

Republikken Cypern kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at tilpasse den cypriotiske afgiftssats for blyfri benzin anvendt i motorkøretøjer til den nye minimumsafgiftssats på 359 EUR pr. 1 000 liter. Afgiftssatsen for blyfri benzin må imidlertid ikke være lavere end 287 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. maj 2004.

3. I de fastsatte overgangsperioder mindsker medlemsstaterne gradvis deres respektive forskelle i forhold til de nye minimumsafgiftssatser. Når forskellen mellem den nationale afgiftssats og minimumsafgiftssatsen ikke overstiger 3 % af minimumsafgiftssatsen, kan den pågældende medlemsstat dog vente til udgangen af perioden med at justere sin nationale afgiftssats.»

2) I artikel 30 indsættes følgende stykke:

»Henvisninger til de ophævede direktiver betragtes som henvisninger til dette direktiv.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv fra datoen for direktivets ikrafttræden. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft med forbehold af, at traktaten om Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse træder i kraft, og da på datoen herfor.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 2004.

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand

Berigtigelse til Rådets direktiv 2004/76/EF af 29. april 2004 om ændring af direktiv 2003/49/EF, for så vidt angår visse medlemsstaters mulighed for at anvende overgangsperioder ved anvendelsen af en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater

(Den Europæiske Unions Tidende L 157 af 30. april 2004)

Direktiv 2004/76/EF læses således:

**RÅDETS DIREKTIV 2004/76/EF
af 29. april 2004**

om ændring af direktiv 2003/49/EF, for så vidt angår visse medlemsstaters mulighed for at anvende overgangsperioder ved anvendelsen af en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater ⁽³⁾, indeholder bestemmelser om afskaffelse af beskatning af sådanne betalinger i den medlemsstat, hvor de opstår, men sikrer også, at disse betalinger beskattes én gang i en medlemsstat.

(2) Anvendelsen af direktiv 2003/49/EF kan skabe budgetvanskeligheder for Tjekkiet, Letland, Litauen, Polen og Slovakiet som følge af de kildeskattesatser, der anvendes i henhold til den nationale lovgivning og skatteaftalerne om indkomst og kapital, og det dermed forbundne provenu.

(3) Det bør derfor tillades de pågældende nye medlemsstater på et midlertidigt grundlag indtil den dato for anvendelse, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2 og 3, i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger ⁽⁴⁾ ikke at anvende visse bestemmelser i direktiv 2003/49/EF vedrørende for Letlands og Litauens vedkommende betalinger af renter og royalties og for Tjekiets, Polens og Slovakiets vedkommende kun betalinger af royalties.

(4) Foranstaltningen som omhandlet i dette direktiv er ikke en tilpasning i henhold til artikel 57 i tiltrædelsesakten af 2003.

(5) Da medlemsstaterne skal indrømme godtgørelse af skat, der er fratrasket betalinger af renter og royalties, er det nødvendigt at sikre, at dette direktiv gennemføres senest ved ikrafttrædelsen af tiltrædelsesakten af 2003,

(6) Bestemmelserne i dette direktiv skal finde anvendelse fra datoen for de nye medlemsstaters tiltrædelse. Sagens hastende karakter berettiger en fravigelse af den 6-ugers frist, der er omhandlet i punkt I.3 i protokollen om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I artikel 6 i direktiv 2003/49/EF foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

»Overgangsbestemmelser for Tjekkiet, Grækenland, Spanien, Letland, Litauen, Polen, Portugal og Slovakiet«.

2) Stk. 1, 2 og 3, affattes således:

»1. Grækenland, Letland, Polen og Portugal kan indtil den dato for anvendelse, der er nævnt i artikel 17, stk. 2 og 3, i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger ^(*), undlade

⁽¹⁾ Udtalelse af 21.4.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 28.4.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT L 157 af 26.6.2003, s. 49.

⁽⁴⁾ EUT L 157 af 26.6.2003, s. 38.

at anvende bestemmelserne i artikel 1. I en overgangsperiode på otte år regnet fra ovennævnte dato må beskatningssatsen for betalinger af renter eller royalties til et associeret selskab i en anden medlemsstat eller til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat og tilhørende et associeret selskab i en medlemsstat ikke overstige 10 % i de første fire år og 5 % i de sidste fire år.

Litauen kan indtil den dato for anvendelse, der er nævnt i artikel 17, stk. 2 og 3, i direktiv 2003/48/EF, undlade at anvende bestemmelserne i artikel 1. I en overgangsperiode på seks år, regnet fra ovennævnte dato, må beskatningssatsen for betalinger af royalties til et associeret selskab i en anden medlemsstat eller til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat og tilhørende et associeret selskab i en medlemsstat ikke overstige 10 %. I de første fire år af den seksårige overgangsperiode må beskatningssatsen for betalinger af renter til et associeret selskab i en anden medlemsstat eller til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat ikke overstige 10 %, og i de følgende to år må beskatningssatsen for betalinger af renter ikke overstige 5 %.

Spanien og Tjekkiet kan undlade at anvende bestemmelserne i artikel 1 indtil den dato for anvendelse, der er nævnt i artikel 17, stk. 2 og 3, i direktiv 2003/48/EF, dog kun for royalties. I en overgangsperiode på seks år, regnet fra ovennævnte dato, må beskatningssatsen for betalinger af royalties til et associeret selskab i en anden medlemsstat eller til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat og tilhørende et associeret selskab i en medlemsstat ikke overstige 10 %. Slovakiet kan undlade at anvende bestemmelserne i artikel 1 i en overgangsperiode på to år, regnet fra den 1. maj 2004, dog kun for royalties.

Overgangsbestemmelserne skal dog være betinget af fortsat anvendelse af en beskatningssats, der er lavere end dem, der er omhandlet i første, andet, tredje og fjerde afsnit, hvis der er fastsat en sådan i bilaterale aftaler mellem Tjekkiet, Grækenland, Spanien, Letland, Litauen, Polen, Portugal eller Slovakiet og andre medlemsstater. Inden udgangen af en af de overgangsperioder, der er nævnt i dette stykke, kan Rådet enstemmigt på forslag af Kommissionen træffe afgørelse om en eventuel forlængelse af de nævnte overgangsperioder.

2. Hvis et selskab i en medlemsstat eller et fast driftssted beliggende i denne medlemsstat og tilhørende et selskab i en medlemsstat

- modtager renter eller royalties fra et associeret selskab i Grækenland, Letland, Litauen, Polen eller Portugal

- modtager royalties fra et associeret selskab i Tjekkiet, Spanien eller Slovakiet

- modtager renter eller royalties fra et fast driftssted beliggende i Grækenland, Letland, Litauen, Polen eller Portugal og tilhørende et associeret selskab i en medlemsstat,

eller

- modtager royalties fra et fast driftssted beliggende i Tjekkiet, Spanien eller Slovakiet og tilhørende et associeret selskab i en medlemsstat

skal førstnævnte medlemsstat i indkomstkatten af det selskab eller det faste driftssted, som modtog indtægten, indrømme et fradrag, som svarer til den i Tjekkiet, Grækenland, Spanien, Letland, Litauen, Polen, Portugal eller Slovakiet i henhold til stk. 1 betalte skat af indtægten.

3. Det i stk. 2 omhandlede fradrag behøver ikke overstige det laveste af følgende beløb:

- a) den skat, der på grundlag af stk. 1 betales i Tjekkiet, Grækenland, Spanien, Letland, Litauen, Polen, Portugal eller Slovakiet af sådanne indtægter,

eller

- b) den del af den før fradraget beregnede indkomstskat, som skal betales af det selskab eller det faste driftssted, som modtog de pågældende renter eller royalties, og som kan henføres til betalingerne i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, i hvilken selskabet er hjemmehørende eller det faste driftssted beliggende.

(*) L 157 af 26.6.2003, s. 38.»

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv fra datoen for dets ikrafttræden. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser samt en sammenligningstabel over disse love og bestemmelser og de tilsvarende bestemmelser i dette direktiv.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft med forbehold af, at traktaten om Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas,

Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse træder i kraft, og da på datoen herfor.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 2004.

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand

Berigtigelse til Rådets beslutning 2004/465/EF af 29. april 2004 om EF-tilskud til medlemsstaternes programmer for fiskerikontrol

(Den Europæiske Unions Tidende L 157 af 30. april 2004)

Beslutning 2004/465/EF læses således:

**RÅDETS BESLUTNING
af 29. april 2004
om EF-tilskud til medlemsstaternes programmer for fiskerikontrol**

(2004/465/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

uden for EF-farvandene. I samme forordning anførtes fjernovervågning som en metode til bedre at nå kontrolmålene under den fælles fiskeripolitik, ligesom forordningen udvidede kravet om fjernovervågning ved hjælp af fartøjsovervågningssystemer til at gælde for fartøjer med en længde overalt på over 15 m.

(6) Reglerne i den fælles fiskeripolitik gælder for de nye medlemsstater fra tiltrædelsesdatoen, og de nye medlemsstater bør fra det tidspunkt kunne opfylde alle betingelser i EF-retten, navnlig på kontrolområdet. De nye medlemsstater bør have de midler stillet til rådighed, der er nødvendige for, at de kan opfylde deres forpligtelser.

(1) Den fælles fiskeripolitik fastsætter generelle regler for bevarelse, forvaltning, ansvarlig udnyttelse, forarbejdning og afsætning af levende akvatiske ressourcer.

(2) Der er opstillet specifikke mål og regler navnlig i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾.

(3) Ansvar for at sikre, at aktiviteter, der udøves under den fælles fiskeripolitik, er i overensstemmelse med disse regler, ligger hovedsagelig hos medlemsstaterne.

(4) Medlemsstaterne bør have de fornødne menneskelige og finansielle ressourcer til at kunne varetage deres ansvar for at kontrollere fiskeriet og håndhæve reglerne i den fælles fiskeripolitik.

(5) I forordning (EF) nr. 2371/2002 blev det understreget, at kontrollen med fiskeri måtte forbedres yderligere for med alle midler at bekæmpe ulovligt og urapporteret fiskeri i og

(7) Fællesskabet har siden 1990 ydet tilskud til medlemsstaterne for at gøre kontrollen mere effektiv og navnlig for at indføre og udvide fjernovervågningsteknik og it-net, at højne personalets kvalifikationer og at udstyre de relevante myndigheder med patruljefartøjer og overvågningsfly.

(8) Den nuværende finansieringsordning i henhold til Rådets beslutning 2001/431/EF af 28. maj 2001 om tilskud fra Fællesskabet til bestemte udgifter, som medlemsstaterne afholder til iværksættelse af kontrol-, inspektions- og overvågningsordninger for den fælles fiskeripolitik ⁽³⁾, udløb ved udgangen af 2003. Det er imidlertid godtgjort, at medlemsstaterne fortsat ikke har tilstrækkelige ressourcer.

(9) Det er af største vigtighed at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik håndhæves effektivt i hele Fællesskabet. Det har vist sig, at visse af dem, der er ansvarlige for de administrative eller strafferetlige procedurer, ikke altid er fuldstændigt bevidste om nødvendigheden af at idømme sanktioner med afskrækkende virkning for at undgå, at fiskebestandene overudnyttes. Derfor bør foranstaltninger, der fokuserer på dette problem, fremmes.

⁽¹⁾ Udtalelse af 1.4.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽³⁾ EFT L 154 af 9.6.2001, s. 22.

(10) I forordning (EF) nr. 2371/2002 understregedes behovet for øget samarbejde og samordning mellem medlemsstaterne og med Kommissionen for at skærpe kontrollen og modvirke adfærd, der er uforenelig med reglerne i den fælles fiskeripolitik. En struktur, der gør det muligt at organisere samarbejdet om og samordningen af kontrolaktiviteter og -midler, ventes at være operationel i 2006.

(11) Der bør derfor fortsat ydes tilskud til medlemsstaterne indtil da. Det skal sikres, at EF-midlerne anvendes effektivt, så de konstaterede mangler kan afhjælpes. Midlerne bør anvendes efter princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

(12) Der indsættes i denne beslutning et finansielt referencegrundlag som defineret i punkt 34 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽¹⁾, og dette referencegrundlag gælder for hele den periode, hvor der ydes tilskud, uden at budgetmyndighedens traktatfæstede beføjelser herved tilsidesættes.

(13) Medlemsstaterne bør hvert år i hele den periode, som denne beslutning og beslutning 2001/431/EF dækker, vurdere deres programmer og virkningerne af deres udgifter til kontrol, inspektion og overvågning.

(14) Der bør indføres overgangsforanstaltninger for anmodninger om godtgørelse af udgifter på grundlag af beslutning 2001/431/EF.

(15) For at sikre kontinuiteten af beslutning 2001/431/EF bør nærværende beslutning finde anvendelse fra den 1. januar 2004 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Emne

I denne beslutning fastsættes betingelserne for ydelse af EF-tilskud til medlemsstaterne til programmer for fiskerikontrol.

Artikel 2

Definitioner

I denne beslutning forstås ved:

1) »tilskud«: et tilskud fra EF til en medlemsstat i henhold til denne beslutning

⁽¹⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 2003/429/EF (EUT L 147 af 14.6.2003, s. 25).

2) »program for fiskerikontrol«: en medlemsstats program for overvågning og kontrol på områder omfattet af den fælles fiskeripolitik, jf. forordning (EF) nr. 2371/2002

3) »ny medlemsstat«: et land, som bliver medlem af Fællesskabet den 1. maj 2004.

Artikel 3

Årlige programmer for fiskerikontrol

1. Medlemsstater, der ønsker at modtage tilskud, skal til Kommissionen indsende et årligt program for fiskerikontrol, hvori følgende angives:

- a) programmål
- b) disponible menneskelige ressourcer
- c) disponible finansielle ressourcer
- d) antal disponible fartøjer og fly
- e) en liste over projekter, som der ansøges om tilskud til
- f) påregnede samlede udgifter til gennemførelse af projekterne
- g) en tidsplan for afslutning af hvert projekt anført i programmet
- h) en liste over indikatorer, der vil blive anvendt til at vurdere programmets effektivitet.

2. Samtlige medlemsstater skal indsende deres årlige program for fiskerikontrol senest den 1. juni 2004 for 2004 og senest den 31. januar 2005 for 2005.

3. De nærmere bestemmelser om fiskerikontrolprogrammets indhold er fastsat i bilag I, del A.

Artikel 4

Omfattede foranstaltninger

1. De projekter, som der ansøges om tilskud til, skal vedrøre en af følgende foranstaltninger:

- a) anskaffelse og installation af og teknisk bistand til computerteknologi og etablering af it-net, så dataudvekslingen i forbindelse med overvågning og kontrol af fiskeri bliver effektiv og sikker

b) anskaffelse og installation på fiskerfartøjer af:

- i) elektroniske fartøjslokaliseringsanordninger, der gør det muligt fra fiskeriovervågningscentre på afstand at overvåge fartøjer ved hjælp af et fartøjsovervågningssystem (FOS)
- ii) elektroniske registrerings- og rapporteringsanordninger, der muliggør dataoverførsel fra fartøjet
- c) pilotprojekter vedrørende indførelse af ny teknologi til kontrol af fiskeri
- d) uddannelses- og udvekslingsprogrammer for de offentligt ansatte med ansvar for overvågnings- og kontrolopgaver på fiskeriområdet
- e) indførelse af inspektions- og observatørordninger på forsøgsbasis
- f) cost-benefit-analyse og vurdering af de ansvarlige myndigheders samlede udgifter til overvågning og kontrol af fiskeri
- g) initiativer såsom seminarer og medieredskaber, der skal gøre fiskere og andre aktører såsom inspektører, offentlige anklagere og dommere samt den brede offentlighed, mere bevidste om nødvendigheden af at bekæmpe uansvarligt og ulovligt fiskeri og seminarer og medieredskaber vedrørende efterlevelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik
- h) anskaffelse og modernisering af skibe og luftfartøjer, som de ansvarlige myndigheder i medlemsstaterne skal anvende til overvågning og kontrol af fiskeri.

2. De nærmere bestemmelser om de omfattede foranstaltninger er fastsat i bilag I, del B.

Artikel 5

EF-bevillinger

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af de foranstaltninger, som der ydes tilskud til for perioden 2004-2005, er 70 mio. EUR. De årlige bevillinger skal godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

2. Når Kommissionen, jf. artikel 6, træffer beslutning om, at der skal ydes EF-tilskud, skal den prioritere de foranstaltninger, som den finder bedst egnet til at gøre overvågningen og kontrollen mere effektiv, idet den også tager hensyn til, hvordan medlemsstaterne har klaret gennemførelsen af allerede godkendte programmer.

Artikel 6

Beslutning om ydelse af tilskud

1. På grundlag af de programmer for fiskerikontrol, som medlemsstaterne indsender, træffes der hvert år beslutning om ydelse af tilskud efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002. I beslutningen fastsættes følgende:

- a) samlet tilskud til hver medlemsstat til foranstaltningerne omhandlet i artikel 4
- b) tilskudssats
- c) eventuelle betingelser for tilskuddet.

2. Tilskuddet må ikke overstige 50 % af de tilskudsberettigede udgifter. Dog gælder der følgende:

- a) For de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), kan Kommissionen beslutte at yde et fast beløb pr. fartøjslokaliseringsanordning eller pr. anordning til elektronisk registrering og rapportering af data.
- b) For de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c) og g), kan Kommissionen beslutte at yde et tilskud, der overstiger 50 % af de tilskudsberettigede udgifter.
- c) For de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra h), kan tilskuddet ikke overstige 50 % af de tilskudsberettigede udgifter for de nye medlemsstater og 25 % for de nuværende medlemsstater.

Artikel 7

Forskud

Efter begrundet anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen yde et forskud på indtil 50 % af det årlige tilskud. Forskuddet fratrækkes ved den endelige betaling af tilskuddet til den pågældende medlemsstat.

Hvis den ansvarlige myndighed ikke har indgået en bindende forpligtelse inden udløbet af den periode, der er fastsat i artikel 8, skal alle eventuelt ydede forskud straks tilbagebetales.

Artikel 8

Indgåelse af udgiftsforpligtelse

Hver medlemsstat skal indgå retlige og budgetmæssige forpligtelser inden 12 måneder efter udgangen af det år, hvor beslutningen som omhandlet i artikel 6 blev meddelt den.

*Artikel 9***Projektgennemførelse**

1. Projekter skal iværksættes efter tidsplanen i det årlige program for fiskerikontrol og under alle omstændigheder senest ét år efter forpligtelsesdatoen.

2. Projekterne skal afsluttes efter samme tidsplan.

*Artikel 10***Manglende projektgennemførelse**

Hvis en medlemsstat beslutter slet ikke eller kun delvis at gennemføre projekter, som der er ydet tilskud til, underretter den straks Kommissionen herom og meddeler, hvilke virkninger det får for dets program for fiskerikontrol.

*Artikel 11***Tilskudsberettigede udgifter**

1. Udgifter skal for at være tilskudsberettigede:

- a) være forudset i programmet for fiskerikontrol
- b) vedrøre de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4
- c) vedrøre projekter til over 40 000 EUR, undtagen når det drejer sig om foranstaltninger omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra d) og g)
- d) være en følge af retlige og budgetmæssige forpligtelser indgået af medlemsstater i overensstemmelse med artikel 8
- e) vedrøre projekter gennemført i overensstemmelse med artikel 9.

2. Moms godtgøres ikke.

3. Udgifter til projekter, som modtager anden EF-støtte, er ikke tilskudsberettigede.

4. For de nye medlemsstater kan udgifter afholdt fra den 1. januar 2004 godtgøres, forudsat at de opfylder betingelserne i denne beslutning og i beslutningen omhandlet i artikel 6.

*Artikel 12***Anmodninger om godtgørelse af udgifter**

1. Medlemsstaterne sender Kommissionen deres anmodninger om godtgørelse af udgifter senest ni måneder efter den dato, hvor

udgifterne blev afholdt. Anmodningerne skal vedrøre et beløb på mindst 20 000 EUR. Anmodninger, der vedrører et beløb på under 20 000 EUR, behandles ikke, medmindre de er behørigt begrundede.

De nærmere bestemmelser om godtgørelsesanmodningernes indhold er fastsat i bilag I, del C.

2. Anmodninger vedrørende projekter, der ikke er blevet afsluttet efter tidsplanen som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra g), kan kun godkendes, hvis forsinkelsen er behørigt begrundet. Når sådanne anmodninger ikke godkendes, kan EF-bevillingerne frigøres. EF-bevillinger i forbindelse med denne beslutning vil under alle omstændigheder blive frigjort senest den 31. december 2008.

3. Når medlemsstaterne indsender deres anmodninger om godtgørelse, skal de kontrollere og bekræfte, at udgifterne er blevet afholdt på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning og i den i artikel 6 omhandlede beslutning, og efter reglerne for indgåelse af offentlige aftaler. Anmodningerne skal indeholde en erklæring om, at det indsendte regnskab er nøjagtigt og pålideligt, jf. formularen i bilag II.

4. Hvis Kommissionen vurderer, at en anmodning ikke opfylder betingelserne omhandlet i stk. 3, opfordrer den den pågældende medlemsstat til at fremsætte sine bemærkninger til en sådan vurdering. Hvis en undersøgelse bekræfter, at anmodningen ikke opfylder betingelserne, afviser Kommissionen at godtgøre alle eller en del af de pågældende udgifter og kræver eventuelle forskud tilbagebetalt.

*Artikel 13***Valuta**

I alle programmer for fiskerikontrol, anmodninger om godtgørelse af udgifter og anmodninger om forskud skal beløb være udtrykt i euro.

Medlemsstater, der ikke deltager i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, angiver, hvilken omregningskurs der er anvendt.

Godtgørelsen udbetales i euro til kursen i den måned, hvor Kommissionen modtog anmodningen.

*Artikel 14***Oplysninger**

Medlemsstaterne sender Kommissionen og Revisionsretten de oplysninger, som disse institutioner måtte anmode om at få tilsendt om gennemførelsen af denne beslutning og beslutningen omhandlet i artikel 6.

De skal sørge for, at bilagene er til rådighed for Kommissionen og Revisionsretten i mindst fem år fra godtgørelsesdatoen.

Artikel 15**Kontrol**

1. Uden at det i øvrigt berører den kontrol, som medlemsstaterne foretager efter nationale love og administrative bestemmelser, kan tjenestemænd fra Kommissionen og Revisionsretten foretage kontrol på stedet i forbindelse med projekter, der modtager tilskud.

Kommissionen kan også pålægge den pågældende medlemsstat at foretage kontrol på stedet i forbindelse med projekter, der modtager tilskud. Tjenestemænd fra Kommissionen og Revisionsretten kan deltage i en sådan kontrol.

2. Hvis Kommissionen vurderer, at EF-midlerne ikke er blevet anvendt i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i denne beslutning eller beslutningen omhandlet i artikel 6, underretter den den pågældende medlemsstat herom. Hvis en sådan vurdering ikke tilbagevises, nedsætter eller inddrager Kommissionen tilskuddet til de pågældende projekter. Ethvert uretmæssigt udbetalt beløb, med tillæg af renter, betales tilbage til Kommissionen.

Artikel 16**Rapporter fra medlemsstaterne**

Medlemsstaterne sender Kommissionen de oplysninger, den har brug for for at kunne kontrollere, hvordan tilskuddet er blevet anvendt, og for at kunne vurdere, hvilken indvirkning foranstaltningerne i denne beslutning har haft på kontrol, inspektion og overvågning.

Med henblik herpå sender de Kommissionen følgende:

- a) hvert år inden den 30. marts en foreløbig evalueringsrapport om deres program for fiskerikontrol for det foregående år, hvori følgende oplyses:
 - i) afsluttede projekter
 - ii) projektudgifter
 - iii) indvirkning på programmerne for fiskerikontrol målt ud fra de indikatorer, som er opstillet i programmet
 - iv) enhver ændring af det oprindelige program.
- b) inden den 31. december 2006 en endelig evalueringsrapport, hvori følgende oplyses:
 - i) afsluttede projekter
 - ii) projektudgifter

- iii) indvirkning på programmerne for fiskerikontrol målt ud fra de indikatorer, som er opstillet i programmet
- iv) enhver ændring af det oprindelige program
- v) tilskuddets indvirkning på programmerne for fiskerikontrol i hele perioden 2001-2005.

Artikel 17**Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet**

Kommissionen forelægger på basis af medlemsstaternes oplysninger, jf. artikel 16, senest den 30. juni 2007 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne beslutning og beslutning 2001/431/EF.

Artikel 18**Gennemførelsesforanstaltninger**

Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til denne beslutning vedtages efter proceduren omhandlet i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Artikel 19**Overgangsbestemmelser**

Fra den 1. maj 2004 skal godtgørelsesansøgninger i forbindelse med tilskud til udgifter godkendt på grundlag af beslutning 2001/431/EF indgives i overensstemmelse med nærværende beslutnings artikel 12 og dens bilag I, del C, og bilag II.

Artikel 20**Anvendelse**

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2004.

Artikel 21**Adressater**

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 2004.

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand

BILAG I

DEL A

Minimumsoplysningskrav i forbindelse med de årlige programmer for fiskerikontrol som omhandlet i artikel 3

- 1) I det årlige program for fiskerikontrol angives der for hvert projekt én af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, foruden mål, beskrivelse, ophavsmand, sted, forventede udgifter, administrativ procedure og tidsplan for gennemførelsen.
- 2) Med hensyn til skibe og luftfartøjer som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra h), skal det i det årlige program for fiskerikontrol også anføres:
 - a) i hvilket omfang myndighederne vil anvende dem til kontrolformål, idet omfanget udtrykkes i procent af hjælpemidlernes samlede aktivitet pr. år
 - b) hvor mange timer eller dage om året de vil blive anvendt til fiskerikontrol
 - c) i tilfælde af modernisering, hvor lang levetid de forventes at have.
- 3) Når der er mulighed for det, skal der gøres reklame for EF-tilskuddet.

DEL B

Nærmere bestemmelser om tilskudsberettigede foranstaltninger som omhandlet i artikel 4

- 1) Fartøjslokaliseringsanordninger som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), nr. i), skal opfylde de relevante EF-bestemmelser.
- 2) Udgifter til foranstaltninger som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra d), godtgøres, hvis de er godtgørelsesberettiget efter de relevante nationale bestemmelser.
- 3) Udgifter til anskaffelse af udstyr som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra h), kan godtgøres, hvis udstyret ifølge erklæring fra den pågældende medlemsstat anvendes til fiskerikontrol.

DEL C

Regler for anmodninger om godtgørelse som omhandlet i artikel 12

Anmodninger om godtgørelse skal indeholde følgende:

- 1) en henvisning til beslutningen omhandlet i artikel 6 og tabellen, der er knyttet som bilag til sidstnævnte beslutning, og hvori tilskuddet er fastsat
- 2) en liste over alle bilag, inddelt efter projekt
- 3) de beløb, der anmodes om godtgørelse af, ekskl. moms, inddelt efter projekt
- 4) for hvert projekt, som der anmodes om godtgørelse af udgifter for, en kort beskrivelse af, hvad der er fuldført, ledsaget af en vurdering af investeringens indvirkning på overvågningen og kontrollen og dens forventede anvendelse.

BILAG II

OVERSIGT OVER UDGIFTER

OFFENTLIGE UDGIFTER AFHOLDT TIL GENNEMFØRELSE AF DET NATIONALE PROGRAM
FOR IVÆRKSÆTTELSE AF KONTROL-, INSPEKTIONS- OG OVERVÅGNINGSORDNINGER FOR FISKERI

Som fastsat i artikel 12 i Rådets beslutning 2004/465/EF

Kommissionens beslutning af / nr. _____

Evt. national henvisning _____

Undertegnede _____, der repræsenterer _____, som er den ansvarlige myndighed for de relevante finansielle procedurer og kontrolprocedurer, bekræfter herved efter fornøden kontrol, at beløbene nedenfor er de samlede udgifter, der i overensstemmelse med de nationale bestemmelser er afholdt i 200x til godkendte projekter vedrørende foranstaltninger som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Rådets beslutning 2004/465/EF:

a)	computerteknologi og it-net	_____	EUR ⁽¹⁾
b)	fjernkontrolteknologi (fartøjslokaliseringsanordninger og registrerings- og rapporteringsanordninger)	_____	EUR
c)	pilotprojekter vedrørende ny teknologi	_____	EUR
d)	uddannelses- og udvekslingsprogrammer for de ansatte på kontrolområdet	_____	EUR
e)	inspektions- og observatørordninger på forsøgsbasis	_____	EUR
f)	vurdering af offentlige udgifter på kontrolområdet	_____	EUR
g)	seminarer og medier	_____	EUR
h)	anskaffelse og modernisering af kontrol-, inspektions- og overvågningsudstyr	_____	EUR
		=====	EUR

⁽¹⁾ Det nøjagtige beløb med to decimaler.

Undertegnede bekræfter endvidere, at oversigten over udgifter er korrekt, og at der i godtgørelsesanmodningen er taget hensyn til eventuelle tilbagebetalinger.

Foranstaltningerne er blevet gennemført i overensstemmelse med målene i Rådets beslutning 2004/465/EF og bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2371/2002, navnlig hvad angår:

- opfyldelse af betingelserne i nærværende beslutning og direktiverne om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægs- og tjenesteydelseskontrakter og overholdelse af de nærmere bestemmelser i bilag I, del C, i nærværende beslutning.
- anvendelse af forvaltnings- og kontrolprocedurer, navnlig for at kontrollere, at de medfinansierede produkter eller tjenester er leveret, og at de anmeldte udgifter er rigtige, og for at forebygge, påvise og korrigere uregelmæssigheder, forfølge svig og inddrive uretmæssigt udbetalte beløb.

Dato: .../.../...

Den ansvarlige myndigheds navn
(med blokbogstaver)
stempel, stilling og underskrift

Berigtigelse til Rådets beslutning 2004/466/EF af 29. april 2004 om ændring af Den Fælles Håndbog med henblik på at indarbejde bestemmelser om målrettet grænsekontrol af ledsagede mindreårige

(Den Europæiske Unions Tidende L 157 af 30. april 2004)

Beslutning 2004/466/EF læses således:

**RÅDETS BESLUTNING
af 29. april 2004
om ændring af Den Fælles Håndbog med henblik på at indarbejde bestemmelser om målrettet grænsekontrol af ledsagede mindreårige**

(2004/466/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 790/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med grænsekontrol og grænseovervågning ⁽¹⁾,

under henvisning til initiativet fra Den Italienske Republik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er nødvendigt at vedtage særlige procedurer for ind- og udrejsekontrol med personer, der krydser de ydre grænser, herunder ledsagede mindreårige, navnlig fordi de personer, der ledsager eller tilsyneladende ledsager mindreårige, rent faktisk ofte er menneskesmuglere; der bør derfor udarbejdes bestemmelser om, at grænsekontrolmyndighederne skal være særligt opmærksomme på alle rejsende mindreårige.
- (2) Punkt 5 i Eksekutivkomitéens erklæring af 9. februar 1998 om bortførelse af mindreårige fastslår, at det er lige så afgørende, at de myndigheder, der er ansvarlige for grænsekontrollen ved de ydre grænser, systematisk kontrollerer mindreåriges identitetspapirer og rejsedokumenter. Dette er især vigtigt, hvis mindreårige rejser i selskab af kun én voksen.
- (3) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af

denne beslutning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om denne beslutning til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i tredje del, afsnit IV, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne beslutning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.

- (4) For så vidt angår Republikken Island og Kongeriget Norge udgør denne beslutning en udbygning af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som falder ind under artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale af 18. maj 1999, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne ⁽²⁾.
- (5) Denne beslutning udgør en udbygning af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ⁽³⁾. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af beslutningen, som ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (6) Denne beslutning udgør en udbygning af Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ⁽⁴⁾. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af beslutningen, som ikke finder anvendelse i Irland.

⁽¹⁾ EFT L 116 af 26.4.2001, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

- (7) Denne beslutning udgør en retsakt, der bygger på eller på anden måde har tilknytning til Schengen-reglerne, jf. artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003 —

Artikel 2

Denne beslutning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 3**Artikel 1*

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

I del II, punkt 6.8.1, andet afsnit, i Den Fælles Håndbog affattes sætningsleddet »Kontrolpersonalet skal være særlig opmærksom på mindreårige, som rejser alene« således: »Kontrolpersonalet skal være særlig opmærksom på mindreårige, uanset om de rejser med ledsagelse eller alene«.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 2004.

På Rådets vegne
M. McDOWELL
Formand